

οί "Έλληνες φοιτητές στό έξωτερικό

Δειγματοληπτική έρευνα στή Γαλλία

του
I. Κ. Θεοδωρακόπουλου

Κοινωνιολόγος

εισαγωγή

Από πολλά χρόνια ή ελληνική κοινή γνώμη και ιδιαίτερα οι οικογένειες που έχουν παιδιά στή ηλικία περίπου των ακαδημαϊκών σπουδών, ανησυχούν για τό «διαρκώς αυξανόμενο» αριθμό των νέων που εγκαταλείπουν τήν Έλλάδα για νά σπουδάσουν στό έξωτερικό.

Τίς εκάστοτε κυβερνήσεις δέν άφησε αδιάφορες ή έκταση τής ειδικής αυτής «μεταναστεύσεως», πού δημιουργεί πλήθος προβλήματα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά, κ. ά. "Αν και ή πολιτεία έχει από καιρό άντιληφθεί τό θέμα και τίς επιπτώσεις του, πολύ λίγο τό μελέτησε στό σύνολό του.

Δέν εξέτασε δηλαδή:

- 1) τήν έκτασή του,
- 2) τά αίτια,
- 3) τά άμεσα και έμμεσα άποτελέσματά του και τέλος
- 4) τήν περίπτωση εξευρέσεως ίκανοποιητικής λύσεως για τόν περιορισμό του, σέ άντίθεση μέ τά μέτρα πού έχουν ληφθεί μέχρι σήμερα.

Θέμα τής έρευνας

Πρώτος στόχος τής έρευνας είναι: α) νά καθορίσει τήν έκταση τής «μεταναστεύσεως» αυτής, β) νά άκολουθήσει τήν κατεύθυνση των ρευμάτων πού οδηγούν τούς "Έλληνες φοιτητές στις διάφορες χώρες, γ) νά εξακριβώσει αν υπάρχουν άλλες στά ρεύματα αυτά, και εάν ναι, δ) νά επιχειρήσει νά βρει τά κυριότερα αίτια τους.

Δεύτερος στόχος τής έρευνας είναι: α) νά αναζητήσει τά αίτια τής φοιτητικής μεταναστεύσεως, β) νά προσδιορίσει κατηγορίες και τάξεις άτομων πού έχουν σχέση μέ τήν ειδική αυτή «μετανάστευση» και γ) νά έρευνήσει τούς καθοριστικούς παράγοντες για τήν «έκλογή» τής χώρας σπουδών.

Χρόνος τής έρευνας

Τό πρώτο μέρος τής έρευνας (έκταση, ρεύματα και διαφορές στά ρεύματα τής φοιτητικής μεταναστεύσεως) αναφέρεται στά πανεπιστημιακά έτη 1960-61, 1974-75. Η έρευνα περιορίζεται στό χρονικό αυτό διάστημα (15 χρόνια), γιατί μόνο από τό 1960 και μετά έχουμε στή διάθεσή μας στατιστικά στοιχεία, τά οποια ώστόσο ακόμα και τώρα είναι έλλιπή και ή ακρίβειά τους δέν είναι άπόλυτη. Τά κενά πού παρουσιάζονται είναι άρκετά, και όπως θά διαπιστωθεί παρακάτω, στοιχεία πού αναφέρονται στό ίδιο πανεπιστημιακό έτος και πού προέρχονται από διάφορες πηγές, δέν συμφωνούν μεταξύ τους. Σύμφωνα μέ τά δεδομένα στοιχεία, τά κύρια αίτια τής «μεταναστεύσεως» τή στιγμή ακριβώς πού ή «μετανάστευση» άρχισε νά παίρνει μαζικό χαρακτήρα, δηλαδή πολύ πριν από τό 1960, θά είναι πιθανόν τά ίδια και στό μέλλον, εάν οι συνθήκες πού εξαναγκάζουν τούς φοιτητές νά μεταναστεύουν, δέν μεταβληθούν.

Ἡ μέθοδος πού χρησιμοποιήθηκε

Ἐπειδή ὑπῆρξαν χρονικοί καί οικονομικοί περιορισμοί, τό δεύτερο μέρος τῆς ἔρευνας ἀναφέρεται στούς Ἑλληνας φοιτητές πού φοιτοῦν στά πανεπιστήμια τῆς περιοχῆς τοῦ Παρισιῦ.

Περιορισμοί τῆς δειγματοληψίας

Ὁ ἀριθμός τῶν φοιτητῶν πού ρωτήθηκαν εἶναι σχετικά μικρός (50), ἐπί συνόλου τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμε τό πραγματικό μέγεθος, ἀλλά πού μπορούμε κατά προσέγγιση νά τό καθορίσουμε σέ σύνολο 4.000-5.000 Ἑλλήνων φοιτητῶν σέ ὅλη τή Γαλλία κατά τό πανεπιστημιακό ἔτος 1974-75. Ὁ ὑπολογισμός αὐτός ἐγίνε μέ βάση τά τελευταία διορθωμένα στοιχεῖα (chiffre corrigé) τῆς UNESCO, πού ὑπολόγισε τόν ἀριθμό τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν στή Γαλλία γιά τό ἔτος 1973, σέ 1.761. Ἡ ἀύξηση τῆς φοιτητικῆς ἀποδημίας πού παρατηρήθηκε στήν Ἑλλάδα τό 1974-75 καί ἀπ' τήν ὁποία «ἐποφελήθηκαν» κυρίως ἡ Ἰταλία καί ἡ Γαλλία, μάς ὁδηγεῖ στό συμπέρασμα ὅτι ὁ ὑπολογισμός δέν εἶναι μακριά ἀπό τήν πραγματικότητα. Ἐτσι, τό δείγμα μας ἀντιπροσωπεύει τό 1,25% ἢ τό 1% τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν στή Γαλλία τό ἔτος 1974-75, ἐάν δεχθοῦμε ὅτι ὁ ἀριθμός τους ἔφτανε ἀντίστοιχα τίς 4.000 ἢ 5.000.

Δυσχέρειες τῆς ἔρευνας

Ἡ συγκέντρωση τῶν στατιστικῶν στοιχείων πού ἀναζητήσαμε στήν Ἑλλάδα, στάθηκε προβληματική καί καθυστέρησε πολύ τήν ἔρευνα. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ μόνη πού χορηγεῖ τό συνάλλαγμα στούς Ἑλληνες φοιτητές τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπανειλημμένως μάς βεβαίωσε ὅτι δέν ἦταν σέ θέση νά θέσει στή διάθεσή μας τά στατιστικά στοιχεῖα πού ζητήσαμε. Δηλαδή, τόν κατ' ἔτος ἀριθμό τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν πού σπουδάζουν στό ἐξωτερικό κατά φύλο, χώρα, καί διανυόμενο ἔτος σπουδῶν.

Τελικά, ἀπό τό Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ προμηθευτήκαμε ἕναν πίνακα στόν ὁποῖο ἀναφερόταν ὁ κατ' ἔτος σύνολο τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν πού φοιτοῦν στό ἐξωτερικό ἀπό τό 1960 μέχρι τό 1974. Ἀντίθετα, τό προσωπικό τῆς UNESCO μάς βοήθησε πρόθυμα στή συγκέντρωση τῶν στατιστικῶν στοιχείων καί μάς ἔδωσε γενναιόδωρα κάθε πληροφορία καί ἐξήγηση γιά τήν πληρέστερη κατανόηση τῶν στοιχείων αὐτῶν.

Στό δεύτερο μέρος τῆς ἔρευνας αὐτῆς συναντήσαμε μιά μεγάλη δυσχέρεια: τήν ἐπιφύλαξη ἐκ μέρους τῶν συμπατριωτῶν μας φοιτητῶν (ἡ ὁποία ἄλλωστε δικαιολογεῖται ἀπόλυτα λόγω τῆς πολιτικῆς καταστάσεως στήν Ἑλλάδα), στήν περίπτωση ἐρω-

τήσεων πολιτικῆς φύσεως. Γι' αὐτό τό λόγο, μεγάλος ἀριθμός φοιτητῶν ἀρνήθηκε νά ἀπαντήσει.

Σχέδιο τῆς ἔρευνας

Ἡ ἔρευνα αὐτή διαιρεῖται σέ δύο μέρη. Τό πρῶτο μέρος, πού στηρίζεται ἀποκλειστικά σέ στατιστικά στοιχεῖα καί διατάξεις ἀναφερόμενες στίς διαδικασίες ἐγγραφῆς στά πανεπιστήμια τῶν ἐξωτερικῶν ἢ στήν ἰσχύουσα νομοθεσία σχετικά μέ τήν παροχή συναλλάγματος ἀπό τήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος στούς σπουδάζοντες στό ἐξωτερικό.

Σκοπός τοῦ πρῶτου μέρους τῆς ἔρευνας εἶναι:

α) νά καθορισθεῖ ἡ ἔκταση τῆς φοιτητικῆς «μεταναστεύσεως» κατά τά ἔτη 1960-1974 (ἀπόλυτοι ἀριθμοί), β) νά διαπιστωθεῖ ἂν κατά τήν περίοδο αὐτή ὁ ἀριθμός τῶν Ἑλλήνων πού ἔκαναν ἀκαδημαϊκές σπουδές στό ἐξωτερικό αὐξήθηκε σέ σχέση μέ τόν ἀριθμό τῶν σπουδαστῶν πού ἔκαναν ἀκαδημαϊκές σπουδές στήν Ἑλλάδα (σχετικοί ἀριθμοί), γ) νά ἐξεταστοῦν τά ρεύματα τῆς φοιτητικῆς «μεταναστεύσεως» καί οἱ ἀλλαγές πού ἐνδεχομένως σημειώθηκαν κατά τήν περίοδο αὐτή στά ρεύματα αὐτά, καί νά ἐξακριβωθοῦν τά κυριότερα αἷτια τῶν ἀλλαγῶν.

Τό δεύτερο μέρος τῆς ἔρευνας βασίζεται:

α) σέ 10 μιά κατευθυνόμενες συζητήσεις (entretiens non directifs), β) σ' ἕνα ἐρωτηματολόγιο ἀπό 38 ἐρωτήσεις, πού διανεμήθηκε σέ 50 Ἑλληνες πού φοιτοῦν σέ διάφορα πανεπιστήμια τῆς περιοχῆς τοῦ Παρισιῦ, καί πού ἀποτελέσαν τό δείγμα μας.

Σκοπός τοῦ δεύτερου μέρους εἶναι:

α) Ἡ ἐξακρίβωση τῶν αἰτίων τῆς φοιτητικῆς «μεταναστεύσεως», β) ὁ καθορισμός τῶν κατηγοριῶν καί τῶν τάξεων τῶν φοιτητῶν πού μεταναστεύουν, γ) ἡ διαπίστωση τοῦ τρόπου μέ τόν ὁποῖο ἐκλέγεται ἡ χώρα σπουδῶν, καί δ) ἡ ἀπόδοση τοῦ «πορτραίτου» τοῦ Ἑλληνα φοιτητῆ στό Παρίσι.

Τό ἐνδιαφέρον τῆς ἔρευνας

Παρά τά κενά καί τοῦς περιορισμούς τῆς (χρονικούς κτλ.), ἡ ἔρευνα αὐτή μπορεῖ νά φανεῖ χρήσιμη, γιὰ τό προσπαθεῖ ὄχι μόνο νά δώσει μιά εἰκόνα τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐλληνικῆς φοιτητικῆς μεταναστεύσεως, καθώς καί ἕνα σύντομο ἱστορικό τῆς ἐξελιξέως τῆς, ἀλλά κυρίως γιὰ τό προσπαθεῖ νά ἐντοπίσει τά αἷτια καί τοῦς διάφορους μηχανισμούς πού ἀναγκάζουν τοῦς μελλοντικούς φοιτητές πρῶτα νά πάρουν τήν ἀπόφαση νά ξενιτευθοῦν καί ὕστερα νά διαλέξουν τή χώρα πού θά τοῦς δεχθεῖ.

Ὅρισμοί

Κατά τήν UNESCO, «ἕνας ξένος φοιτητής εἶναι ἕνα ἄτομο ἐγγεγραμμένο σ' ἕνα ἀνώτατο ἴδρυμα ἑνός

κράτους στο οποίο δεν έχει τή μόνιμη κατοικία του». Έξ αιτίας των αναγκών της έρευνας, υποχρεώθηκα να χωρίσουμε τους σπουδάζοντες στο εξωτερικό Έλληνες σε δύο κατηγορίες:

1) στους σπουδαστές που έχουν κάνει ανώτατες σπουδές στην Ελλάδα και που συνεχίζουν στο εξωτερικό μεταπτυχιακές σπουδές (διδακτορικό δίπλωμα, ειδικότητες κτλ.) ή αρχίζουν σπουδές διαφορετικές από εκείνες που έκαναν στην Ελλάδα.

2) στους φοιτητές που δεν έχουν κάνει καθόλου πανεπιστημιακές σπουδές στην Ελλάδα.

Στο πρώτο μέρος της έρευνας, το οποίο βασίζεται σε στατιστικά και μόνο στοιχεία, θά αναφερθούμε στο σύνολο των Έλλήνων φοιτητών που δεν υπάρχει καμιά διάκριση στα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιήσαμε.

Στο δεύτερο μέρος της έρευνας, που θεωρούμε σάν καθαρά κοινωνιολογικό, αναφερόμαστε αποκλειστικά και μόνο στους φοιτητές που δεν έχουν κάνει πανεπιστημιακές σπουδές στην Ελλάδα. Η κατηγορία αυτή παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί, ενώ φαίνεται άπολυτα φυσικό όρισμένοι σπουδαστές που έχουν τελειώσει τις σπουδές τους στην Ελλάδα, να πηγαίνουν στο εξωτερικό για μεταπτυχιακές σπουδές, για μετεκπαίδευση ή επιστημονική ενημέρωση στον τομέα των σπουδών τους, ή απόφαση πολλών νεαρών Έλλήνων να κάνουν όλες τους τις σπουδές στο εξωτερικό, παρά τις δυσκολίες που ξέρουν πως θά αντιμετώπισουν, είναι δύσκολο να εξηγηθεί.

Γιά το λόγο αυτό, οι μη κατευθυνόμενες συζητήσεις (entretiens non directifs) έγιναν με τους Έλληνες φοιτητές της δεύτερης αυτής κατηγορίας και τά ερωτηματολόγια που δόθηκαν συμπληρώθηκαν μόνο απ' αυτούς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

α) έκταση της φοιτητικής μεταναστεύσεως

Έξετάζοντας τόν αριθμό των Έλλήνων που φοιτούσαν στο εξωτερικό, ή χρονική περίοδο 1960-1974, άριθμό που μάς δόθηκε από τό Ύπουργείο Συντονισμού, με βάση τό συνάλλαγμα που δίνεται από τήν Τράπεζα τής Ελλάδος, τό μόνο από τό κράτος εξουσιοδοτημένο όργανισμό γιά τήν παροχή συναλλάγματος στους Έλληνες φοιτητές, φθάνουμε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

Ο αριθμός των φοιτητών του εξωτερικού άνέρχεται από 8.864 τό 1960, σε 27.420 τό 1974 (πίνακας Ι). Αλλά ή αύξηση αυτή δεν γίνεται όμοιομορφα. Μετά από μία ελαφρά αύξηση μεταξύ των έτών 1960-1961, μία μεγάλη σταδιακή μείωση παρατηρείται μέχρι και τό έτος 1965, όπου ό δείκτης, με βάση 100 τό 1960, μείωνεται σε 73,8.

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι. Έλληνες φοιτητές στο εξωτερικό από τό 1960 ως τίς 31/10/1974

Έτος	Αριθμός φοιτητών ¹	Υπότροφος τεχνικής βοήθειας	Σύνολο	Σχέση % σε φοιτητές έτους Χ 1960	Σχέση % σε φοιτητές έτους Χ 1960
1960	8.516	348	8.864	100	100
1961	8.659	330	8.989	101,7	101,4
1962	7.964	255	8.219	93,3	92,7
1963	7.421	236	7.657	87,1	86,4
1964	6.652	178	6.830	78,1	77,1
1965	6.285	281	6.566	73,8	74,1
1966	6.577	220	6.797	77,2	76,7
1967	7.888	166	8.054	92,6	90,9
1968	7.346	250	7.596	86,2	85,7
1969	8.147	308	8.455	95,7	95,4
1970	9.985	288	10.213	117,2	115,2
1971	12.819	260	13.079	150,5	147,6
1972	17.490	240	17.730	205,3	200,0
1973	22.358	222	22.580	262,5	254,7
31/10/74	27.420	—	27.420	321,9	—

1. Βασισμένο στο συνάλλαγμα που δίνει ή Έθνική Τράπεζα τής Ελλάδος (περιλαμβάνονται και οι υπότροφροι το ΙΚΥ).

Π ή γ έ ς : Ύπουργείο Συντονισμού, Έθνική Τράπεζα τής Ελλάδος.

Από τό 1965 και μετά, παρατηρείται αύξηση με ρυθμό συνεχώς αυξανόμενο. Τό 1970, ό δείκτης άνέρχεται στο 117,2, και τό 1974 στο 321,9. Η γραφική παράσταση Ι άπεικονίζει πλήρως τήν ταχεία αυτή αύξηση, κυρίως από τό 1970 και μετά. Όποτε τίθενται τά ερωτήματα:

1) τά στοιχεία του πίνακα Ι άνταποκρίνονται στην πραγματικότητα;

2) ύπήρξε πράγματι μείωση κατά τήν περίοδο 1962-1965 και εάν ναι, ποιοί είναι οι λόγοι;

Γιά να άπαντήσουμε στα ερωτήματα που άνέκυψαν, βασισθήκαμε στον πίνακα ΙΙ, γιά τή σύνθεση του όποιου λάβαμε ύπ όψη δύο διαφορετικές πηγές. Η πρώτη είναι ή Τράπεζα τής Ελλάδος ή όποια μάς έδωσε τά σύνολα των Έλλήνων που φοιτούσαν στο εξωτερικό κατά τήν περίοδο 1960-1974. Η δεύτερη πηγή είναι ό Στατιστικό Κατάλογο (Annuaire Statistiques) τής UNESCO, που δίνουν τό σύνολο των «ξένων φοιτητών» και τήν εθνικότητά τους. Τά στοιχεία αυτά δίνονται στην UNESCO από κάθε χώρα ή όποια δέχεται «ξένους φοιτητές».

Μέχρι τό 1971, οι παραπάνω στατιστικές (τής UNESCO) δεν μπορούν να θεωρηθούν άκριβεις δεδομένου ότι μερικές από τίς χώρες που δέχονται «ξένους φοιτητές» άδυνατούν να δώσουν άκριβή στοιχεία γιά μία όρισμένη χρονική περίοδο, ή άπλώς επαναλαμβάνουν τόν αριθμό του συνόλου των φοιτητών που έχουν δώσει στην UNESCO γιά τά προηγούμενα έτη. Τά στοιχεία που πήραμε από τους Στατιστικούς Καταλόγους τής UNESCO είναι κατά

13%-48% ανώτερα από κείνα που μās παραχώρησε η Τράπεζα της Ελλάδος.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ. Αριθμός Έλλήνων φοιτητών του έξωτερικού από τό 1960 ως τό 1974 σύμφωνα με δύο διαφορετικές πηγές πληροφοριών

Έτος	Αριθμός Έλλήνων φοιτητών κατά τήν	UNESCO	Απόλυτη διαφορά 2-1	Σχετική διαφορά 4/2 %
	Έθνική Τράπεζα της Ελλάδος			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1960	8.864	8.717	-147	-1,7
1961	8.989	9.020 ¹	+31	0,3
1962	8.219	—	—	—
1963	7.657	8.727	+1.070	+14,0
1964	6.830	—	—	—
1965	6.566	—	—	—
1966	6.797	9.375	+2.538	+37,9
1967	8.054	—	—	—
1968	7.596	9.745	+2.140	+28,3
1969	8.455	12.512	+4.057	+48,0
1970	10.213	14.147	+3.943	+38,5
1971	13.079	17.034	+3.955	+30,2
1972	17.730	—	—	—
1973	22.580	—	—	—
30/10/74	27.420	—	—	—

1. 'Ο αριθμός τών φοιτητών κατά τό έτος 1961 είναι κατά προσέγγιση και άρκετά συζητήσιμος (βλέπε πίνακα ΙΙΙ).

Όστόσο, πιστεύουμε ότι τά στοιχεία της UNESCO άναποκρίνονται περισσότερο στην πραγματικότητα, άπ' ό τι τά στοιχεία της Τραπεζής της Ελλάδος. Για νά παραχωρήσει ή Τράπεζα της Ελλάδος συνάλλαγμα σ' ένα φοιτητή (δέν πρόκειται για ύποτροφία άλλα για τό δικαίωμα που παρέχεται στην οικογένεια του φοιτητή νά του στέλνει ποσό 220 δολλαριών που κρίνεται άπαραίτητο για τή διαβίωση του στό έξωτερικό), πρέπει ό φοιτητής αυτός :

- νά άποδείξει, ύποβαλλόμενος σέ εξετάσεις, ότι γνωρίζει πολύ καλά τήν ξένη γλώσσα
- νά προσκομίσει πιστοποιητικό έγγραφης σέ ξένο πανεπιστήμιο
- νά βεβαιώσει ότι έχει εκπληρώσει τίς στρατιωτικές του ύποχρεώσεις, ή ότι τυγχάνει άναβολής.

Άλλά οι νέοι οι όποιοι για διάφορους λόγους δέν πήραν μέρος στό διαγωνισμό τής γλώσσας, κυρίως επειδή δέν τή γνωρίζουν έπαρκώς και φοβόνται ότι θά άποτύχουν, μαζί μ' αυτούς που ήδη άπέτυχαν στό διαγωνισμό καθώς και μ' εκείνους που δέν εκπληρώνουν τίς άλλες δύο προϋποθέσεις, δέν άπογοητεύονται, άλλα παίρνουν διαβατήριο και φύγουν από τήν Ελλάδα ως «τουρίστες». Όταν φθάσουν στή χώρα που έπέλεξαν, έγγράφονται σ' ένα πανεπιστήμιο. Έως τό 1970, ή εξέταση στή γλώσσα, τήν όποια άπαντούσαν όρισμένες χώρες του έξωτερικού, ήταν τυπική και δέν παρουσίαζε δυσκολίες στην έγγραφή

των ξένων. Έτσι, οι Έλληνες φοιτητές αυτής τής κατηγορίας άρχίζουν άνα παρακολουθούν τίς παραδόσεις με τήν έλπίδα νά τελειώσουν τό πρώτο έτος των σπουδών τους, γιατί και μόνο με μία βεβαίωση έγγραφης στό δεύτερο έτος ανωτάτου ίδρύματος, μπορούν νά άποκτήσουν de facto τό δικαίωμα νά προμηθευτούν άπό τήν Ελλάδα τό αναγκαίο συνάλλαγμα. Κατά τήν περίοδο αυτή, που μπορεί νά διαρκέσει ένα ή περισσότερα χρόνια, ή οικογένειά τους προσπαθεί νά στείλει με κάθε τρόπο (που θά είναι άναγκαστικά παράνομος) τά άπαιτήτα για τή διαβίωσή τους χρήματα, άλλίως τά παιδιά αναγκάζονται νά τά «βγάλουν πέρα» όπως μπορούν. Η κατάσταση αυτή είχε τήν έξής συνέπεια: πάρα πολλοί άπ' τούς φοιτητές άπογοητεύονται άπό τή δύσκολη αυτή κατάσταση καθώς και άπό τίς πάσης φύσεως άντιξοότητες που συναντούν, και έγκαταλείπουν τίς σπουδές αυτού του είδους μετά άπό ένα ή δύο χρόνια φοιτητικής ζωής που μπορούμε νά τή χαρακτηρίσουμε «λαθραία». Ό αριθμός τους, άνάλογα με τό έτος και τή χώρα στην όποια σπουδάζουν, ύπολογίζεται μεταξύ 25 και 40% του συνόλου, άλλα αυτό δέν φαίνεται στις στατιστικές της Τραπεζής της Ελλάδος.

Όσο για τά στοιχεία της UNESCO, μπορούμε νά πούμε ότι, τά πιο πολλά άπ' αυτά πλησιάζουν περισσότερο τήν πραγματικότητα.

Μέχρι τό 1960, ό αριθμός τών φοιτητών δέν είχε ύπολογιστεί άκριβώς και είχε θεωρηθεί μικρότερος άπ' ό τι ήταν στην πραγματικότητα, γιατί πολλές άπό τίς χώρες του έξωτερικού δέν είχαν άκόμη ειδικευθεί στή συλλογή και αξιολόγηση τών στατιστικών στοιχείων σχετικά με τούς ξένους φοιτητές. Με τήν πάροδο του χρόνου τά στατιστικά στοιχεία γίνονται άκριβέστερα, και άπό τό 1971, τά στοιχεία τών Στατιστικών Καταλόγων της UNESCO μπορούν νά χαρακτηριστούν άκριβη.

Τά παραπάνω άποδεικνύονται με τίς έξι τέσσερις περιπτώσεις του πίνακα ΙΙΙ.

1) Μέχρι τό 1964 έχουμε στή διάθεσή μας στατιστικά στοιχεία (κατά προσέγγιση) σχετικά με Έλληνες φοιτητές που φοιτούν σέ 15 χώρες του έξωτερικού, τό 1966 για 20 χώρες, τό 1968 για 40 χώρες και τό 1969 για 50 χώρες του έξωτερικού. Η άκρίβεια τών στοιχείων αυτών είναι έπομένως μεγαλύτερη.

2) Ό ύπολογισμός του αριθμού τών Έλλήνων σπουδαστών για τό έτος 1961 έγινε με στοιχεία του 1959, 1960, 1961 (πίνακας ΙΙΙ).

3) Τό σύνολο τών Έλλήνων φοιτητών (8.717), που μās δίνει τό «Study Abroad, Unesco 1962» για τό έτος 1960, είναι κατώτερο άπό κείνο που μās δίνουν τά στοιχεία της Τραπεζής της Ελλάδος (8.864) (πίνακας ΙΙ). Άλλά, όπως ήδη έχουμε αναφέρει, αυτό δέν στέκει, γιατί και ό αριθμός που μās δίνουν τά στοιχεία της Τ.Ε. είναι κατώτερος του πραγματικού.

ΠΙΝΑΚΑΣ III. Έλληνες φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό

Χώρες υποδοχής	1960	1961	1964	1966	1968	1969	1970	1971
ΗΠΑ	1.200	1.247	1.543	1.678	1.635	1.811	1.968	1.845
Γαλλία	435	461 ¹	661	553	667	528	528	528 ³
Δυτική Γερμανία	2.834	2.834 ²	2.923	2.439	2.041	1.908	1.942	2.082
Ήνωμένο Βασίλειο	180	201	247	344	575	662	795	871
Καναδάς	53	—	58 ⁴	53	70	117	148	314
Λίβανος	—	—	—	19	33	38	38	38
Ιταλία	1.096	991 ¹	1.020	1.943	2.530	5.505	6.752	9.418
Έλβετία	299	356	433	435	398	392	409	398
Βέλγιο	77	92 ¹	125 ⁴	156	162	158	220	250
Αυστρία	2.258	2.536	1.537	1.592	1.292	1.117	1.07 ⁵	1.008
Άγια Έδρα	26	26 ²	—	—	21	15	19	19
Συρία	—	2	2 ⁴	—	5	8	7	9
Ισπανία	—	11 ²	6	8	9	5	5	7
Αυστραλία	—	1	2	2	1	4	4	7
Ινδία	—	—	—	—	2	2	2	2
Γιουγκοσλαβία	—	—	—	—	34	27	27	27
Τσεχοσλοβακία	146	146 ²	76	77	71	60	60	81
Ισραήλ	—	—	—	—	13	28	28	28
Ιρλανδία	—	—	—	—	2	2	2	—
Πολωνία	—	—	—	—	56	45	27	2
Μεξικό	—	—	—	—	1	1	1	1
Ούγγαρία	—	—	—	—	16	16	12	15
Ρουμανία	—	—	—	—	3	14	19	16
Κάτω Χώρες	6	8 ¹	—	—	22	30	27	39
Δανία	—	—	—	—	10	15	15	15
Σενεγάλη	—	1	—	—	—	—	1	2
Ζαΐρ	—	—	—	—	—	—	14	—
Μαδαγασκάρη	—	—	—	—	2	2	2	—
Νέα Ζηλανδία	—	—	—	—	2	—	—	1
Σαουδική Άραβία	—	—	—	—	1	2	—	—
Αίγυπτος	107	107 ²	94	—	71	71	—	—
Σύνολο	8.717	9.020	8.727	9.375	9.745	12.512	14.147	17.034

1. Για τό 1960

2. Για τό 1959.

3. Τό σύνολο τών φοιτητών, διορθωμένο γιά τή Γαλλία, ήταν κατά τίς τελευταίες πληροφορίες 790 φοιτητές καί όχι 528.

4. Για τό 1963.

Μέχρι τό 1964 οί στατιστικές του *Study Abroad* άφορούσαν 15 χώρες. Τό 1966 οί στατιστικές άφορούσαν 20 χώρες, τό 1968, 40, καί τό 1969, 1970, 1971, 50. Για τά έτη 1965, 1966, 1967 δέν βρήκαμε στοιχεία. Η *Στατιστική Έπιτηρία* του 1974, που δίνει τά στοιχεία του έτους 1972, δέν έχει ακόμα δημοσιευθεί.

Π γ έ ς: *Study Abroad*, UNESCO 1962, 1963, 1966 (για τά έτη 1960, 1961, 1964). *Annuaire Statistique*, UNESCO 1968, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974.

4) Για τά έτη 1969, 1970, 1971 οί Στατιστικοί Κατάλογοι της UNESCO δίνουν γιά τή Γαλλία τό ίδιο σύνολο (528) Έλλήνων φοιτητών. Άλλα νέα στοιχεία διορθωμένα καί περισσότερο λεπτομερή (πρόκειται πάντοτε γιά στοιχεία της UNESCO) μάς δίνουν γιά τή Γαλλία τό 1971 ένα σύνολο 790 Έλλήνων φοιτητών αντί 528. Διαπιστώνεται δηλαδή μιά διαφορά 262 φοιτητών, δηλαδή 49,6%. Αιτή ή διαφορά, ή όποια άφορά μιά καί μόνο χώρα, τή Γαλλία, συντελεί στό νά άνέλθει τό σύνολο τών Έλλήνων φοιτητών τό 1971, από 17.034 σέ 17.296.

Γιά τά έτη 1972, 1973 καί 1974 δέν έχουμε στή διάθεσή μας παρά μόνο τά στοιχεία που μάς παρα-

χώρησε ή Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά μπορούμε νά υποθέσουμε ότι τό σύνολο που μάς δίνει γιά τό 1974 πρέπει νά ανταποκρίνεται στήν πραγματικότητα, γιά τόν έξής λόγο:

Σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες που πήραμε από τό Έλληνικό Προξενείο του Παρισιού ή εξέταση στή γλώσσα (παραπάνω αναφέρθηκαν τά προβλήματα που ή εξέταση αιτή δημιουργούσε σέ όσους έπρόκειτο νά φοιτήσουν στό εξωτερικό) καταργήθηκε. Έτσι, όποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί νά προσκομίσει μιά βεβαίωση έγγραφής σ' ένα ίδρυμα άνωτέρων σπουδών, άποκτά αυτόμάτως τό δικαίωμα νά παίρνει από τήν Τ.Ε. τό συνάλλαγμα που δικαιούται καί έπο-

μῆνος ἐμφανίζεται στίς στατιστικές τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Παρ' ὅλα αὐτά, νομίζουμε ὅτι καί ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι λίγο κατώτερος ἀπὸ τὸν πραγματικὸ, γιατί δίνει τὸ σύνολο τῶν φοιτητῶν πού εἶχαν προσκομίσει τὴν ἀπαιτούμενη βεβαίωση ἐγγραφῆς τους στήν Τ.Ε. μέχρι τῆς 31/10/74. Ἀλλά καί αὐτοὶ οἱ φοιτητές, γιὰ διάφορους λόγους καί κυρίως γιὰ λόγους διοικητικῆς (μετάφραση ἀπολυτηρίου, ἀναγνώριση τοῦ ἀπὸ τὰ ξένα ἰδρύματα σάν ἰσότημου μέ τὰ δικά τους κτλ.), δέν εἶχαν πάρει τὴ βεβαίωση ἐγγραφῆς τους μέχρι τὴν ἡμερομηνία αὐτή. Στόν ἀριθμὸ τῶν φοιτητῶν αὐτῶν θά πρέπει νά προστεθοῦν ὀρισμένοι φοιτητές πού ἡ οἰκογένειά τους δέν ἔχει τὴν οικονομικὴ δυνατότητα νά στείλει συνάλλαγμα καί πού οὔτε οἱ ἴδιο κάνουν τὸν κόπο νά στείλουν τὴ βεβαίωση τῆς ἐγγραφῆς τους στήν Τ.Ε. "Ὅσο γιὰ τὰ στοιχεῖα πού δίνει ἡ Τ.Ε. γιὰ τὰ ἔτη 1972 καί 1973, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἐξέταση στὴ γλώσσα ἴσχυε ἀκόμα, πιστεύουμε (γιὰ τοὺς λόγους τοῦ ὁποῖου ἀναφέρουμε παραπάνω) ὅτι εἶναι πολὺ κατώτερα ἀπὸ τὴν πραγματικότητα.

Ἐπειδὴ ἔχουμε διαπιστώσει ὅτι τὰ στοιχεῖα τῆς UNESCO ἀναποκρίνονται περισσότερο στὴν πραγματικότητα, ἀφοῦ δέν ἐπηρεάζονται ἀπὸ παράγοντες ὅπως ὁ διαγωνισμὸς στὴ γλώσσα, πού ἀσκοῦν σημαντικὴ ἐπιρροή στὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς Τ.Ε., θά προσπαθήσουμε νά ἀπαντήσουμε στὴν παρακάτω ἐρώτηση, βασιζόμενοι σ' αὐτά. Ὑπῆρξε πράγματι μείωση τῶν ἀριθμῶν κατὰ τὴν περίοδο 1961-1965;

"Ἄν συγκρίνουμε τὰ στοιχεῖα τῶν Στατιστικῶν Καταλόγων τῆς UNESCO μέ τὰ στοιχεῖα τῆς Τ.Ε. (πίνακας II), θά διαπιστώσουμε ὅτι, σύμφωνα μέ τὴν Τ.Ε., ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι τὸ 1963 ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν στό ἐξωτερικὸ μειώθηκε κατὰ 1207 ἄτομα, ἐνῶ κατὰ τὴν ἴδια αὐτὴ περίοδο, τὰ στοιχεῖα τῆς UNESCO δίνουν μιά αὔξηση 10 ἀτόμων. Κατὰ τὴν περίοδο 1963-66, ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν στό ἐξωτερικὸ μειώνεται, κατὰ τὴν Τ.Ε. κατὰ 860 ἄτομα, ἐνῶ γιὰ τὴν περίοδο αὐτὴ, ἡ UNESCO δίνει μιά αὔξηση 648 ἀτόμων.

Συμπέρασμα

"Ἄν βασιστοῦμε μόνο στὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς UNESCO, θά καταλήξουμε στό συμπέρασμα ὅτι ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι τὸ 1974 δέν ὑπῆρξε μείωση τῆς φοιτητικῆς μεταναστεύσεως ὡς πρὸς τοὺς ἀπόλυτους ἀριθμούς, ἀλλὰ ἀντίθετα συνεχῆς αὔξηση.

β) ὄπῆρξε αὔξηση τῆς μεταναστεύσεως ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σχετικὸς ἀριθμὸς ἀνὰ ναι, ἢ οὐκ ἀναλογία

Οἱ παραπάνω ἐπεξηγήσεις ἂν δέν δίνουν μιά πλιό καθαρὴ εἰκόνα τῆς ἀξίας τῶν στατιστικῶν πού μέχρι

τώρα χρησιμοποίησαμε καί θά ἐξακολουθήσουμε νά χρησιμοποιοῦμε. Ἐχοντας διαπιστώσει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν πού φοιτοῦν στό ἐξωτερικὸ ἀπὸ 8.864 τὸ 1960 φτάνει τῆς 27.420 τὸ 1974, θά ἐπιχειρήσουμε νά ὑπολογίσουμε τὸ ποσοστὸ πού οἱ φοιτητές αὐτοὶ ἐκπροσωποῦν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν πού σπουδάζουν στὴν Ἑλλάδα.

Ἀπ' ὅ, τι φαίνεται, εἶναι γεγονός ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων πού σπουδάζουν στό ἐξωτερικὸ αὐξήθηκε καί ἀκόμη, ὅτι ἡ δημογραφικὴ, οικονομικὴ καί κοινωνικο-μορφωτικὴ ἐξέλιξη στὴν Ἑλλάδα ὀδηγοῦν ἓνα διαρκῶς αὔξανόμενο ἀριθμὸ φοιτητῶν στὰ πανεπιστήμια. Εἶναι λοιπὸν πιθανὸ ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν πού σπουδάζουν στὰ ἑλληνικὰ πανεπιστήμια νά αὐξήθηκε μέ τὸν ἴδιο ἢ μέ ταχύτερο ρυθμὸ ἀπὸ τὸ ρυθμὸ τῶν φοιτητῶν πού σπουδάζουν στό ἐξωτερικὸ. Στὴν περίπτωση αὐτὴ, δέν μπορούμε, παρά τὰ φαινόμενα, νά μιλάμε γιὰ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τελευταίων, ἀλλὰ μάλλον γιὰ μιά σταθεροποίηση ἢ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ σέ σχέση μέ τοὺς φοιτητές πού σπουδάζουν στὴν Ἑλλάδα. Γιὰ νά ἀπαντήσουμε στὴν ἐρώτηση αὐτὴ καταρτίσαμε τὸν πίνακα IV πού μᾶς ὀδηγεῖ στίς ἀκόλουθες παρατηρήσεις:

"Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν πού σπουδάζουν στὰ ἑλληνικὰ πανεπιστήμια αὐξάνει ταχέστα. Ἀπὸ 28.302 ἐγγεγραμμένους τὸ 1960 στὰ ἑλληνικὰ πανεπιστήμια, φτάνει τῆς 74.348 τὸ 1971-72, δηλαδὴ παρατηρεῖται αὔξηση 162,7% σέ διάστημα 12 ἐτῶν. Τὸ ποσοστὸ τῶν φοιτητῶν πού κάνουν ἀκαδημαϊκὲς σπουδές στὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ 1.000 κατοικῶν, ἀπὸ 3,4‰ τὸ 1960, φτάνει τὸ 8,3‰ τὸ 1971-72.

Τὰ βασικὰ αἷτια τῆς αὔξήσεως αὐτῆς εἶναι:

α) *Κοινωνικά καί μορφωτικά.* Μιά μελέτη τοῦ ΟCDE τὸ 1974 ὀδηγεῖ στό συμπέρασμα ὅτι «γιὰ τὴν ὁμάδα ἡλικιῶν 18-22 χρόνων, τὸ ποσοστὸ τῶν ἐγγεγραμμένων στὰ πανεπιστήμια στὴν Ἑλλάδα (1968-69) μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ τὰ ποσοτὰ τῶν προηγμένων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.¹ Αὐτὸ ὀφείλεται ἴσως στό γεγονός ὅτι οἱ ἀνάτομα σπουδῆς ἔχουν μεγαλύτερη ἀξία καί ἀγλὴ ἀπὸ τὰ γυμνασιακὰ διπλώματα, μέ τὰ ὁποῖα οἱ προοπτικὲς γιὰ μιά ἐπαγγελματικὴ καί κοινωνικὴ ἐξέλιξη εἶναι ἀρκετὰ περιορισμένες.¹

Ἡλικία	Ἑλλάδα	Βέλγιο	Γαλλία	Ὅλανδία
Παν/κό ἔτος	1968-69	1966-67	1967-68	1967
18-22 ἔτων	15,4	19,5	16,3	13,9

Πραγματικά, στὴν Ἑλλάδα ἔχουν ἀκαδημαϊκὸ διπλώμα δέν αὐξάνει μόνο τὸ κύρος τοῦ κατόχου ἀλλὰ καί ὅλη τῆς οἰκογένειας, πού αἰσθάνεται περηφά-

1. *L'enseignement dans les pays en voie de développement de l'OCDE* (Tendances et Perspectives), OCDE, Paris, 1974, σσ.32 καί 33.

νεια γιατί με κάθε τρόπο βοήθησε (οικονομικά, ήθικα) στην απόκτησή του. Αυτό ισχύει ακόμη και όταν ο απόφοιτος ασχολείται αργότερα με άλλη δουλειά που καμιά δέν έχει σχέση με την επιστήμη που σπούδασε.

β) *Οικονομικά.* Στην Ελλάδα, το απαιτούμενο επίπεδο σπουδών για πολλούς κλάδους και κυρίως για τις δημόσιες υπηρεσίες και τις τράπεζες είναι πάρα πολύ υψηλό.² Έτσι, ένας διαρκώς αυξανόμενος αριθμός νέων αναγκάζεται να αρχίσει ανώτατες σπουδές για να μπορεί να έχει αργότερα περισσότερα οικονομικά όφελγη.

Τό ποσοστό των Έλλήνων φοιτητών (πίνακας IV) που σπουδάζουν στο εξωτερικό, επί του συνόλου των

φοιτητών που σπουδάζουν στην Ελλάδα από τό 1960 έως τό 1971, αποδεικνύει ότι σε αναλογία ό αριθμός των πρώτων μειώθηκε. Η μείωση αρχίζει από τό 1961 (313,2%) και συνεχίζεται μέχρι τό 1966, που ή αναλογία είναι 105,2%.

Από τό 1967, ή τάση φαίνεται ότι αλλάζει και τό ποσοστό των Έλλήνων φοιτητών του εξωτερικού αυξάνεται συνεχώς μέχρι τό 1971 (184,7%), χωρίς όμως να φθάσει τό επίπεδο των ετών 1960, 61, 62. Έξαιρηση παρατηρείται μόνο τό 1968, που μία απότομη πτώση ρίχνει τό ποσοστό στο πιο χαμηλό επίπεδο (101,3%), παρ' όλο που τον ίδιο χρόνο αυξάνεται τό ποσοστό των φοιτητών του εσωτερικού, επί του συνολικού πληθυσμού της Ελλάδος.

Η πτώση αυτή φαίνεται ότι οφείλεται σε λόγους καθαρά πολιτικούς. Τό έτος αυτό είναι τό πρώτο μετά τό πραξικόπημα της 21 'Απριλίου του 1967. Η στρατιωτική κυβέρνηση, που δέν έχει ακόμη σταθε-

2. *Individual Demand for Higher Education in Greece*, Salomon Wald, OCDE, Athènes, 1964.

ΠΙΝΑΚΑΣ IV. Πληθυσμός της Ελλάδας και αριθμός φοιτητών που κάνουν ανώτερες σπουδές στην Ελλάδα και τό εξωτερικό από τό 1960 ως τό 1974

'Ακαδημαϊκό Έτος	Πληθυσμός της Ελλάδας	'Αριθμός φοιτητών που σπουδάζουν σε ανώτατα ιδρύματα στην Ελλάδα	'Αριθ. φοιτητών για 1.000 κατοίκους	'Αριθ. φοιτητών στο εξωτερικό	Σχέση 4/1 %	Σχέση 4/2 %	Σύνολο φοιτητών που κάνουν ανώτατες σπουδές στην Ελλάδα και τό εξωτερικό	Σύνολο φοιτητών που σπουδάζουν σε ανώτατα ιδρύματα
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)			
1960	8.398.050	28.302	3,4	8.864	1,06	313,2	37.166	4,43
1961	8.448.233	30.617	3,6	8.989	1,06	293,6	39.606	4,69
1962	8.479.625	35.432	4,2	8.219	0,97	232,0	43.651	5,15
1963	8.510.429	43.411	5,1	7.657	0,90	176,4	51.068	6,00
1964	8.550.333	53.305	6,2	6.830	0,80	128,1	60.135	7,03
1965	8.613.651	58.000	6,7	6.566	0,76	113,2	64.566	7,50
1966	8.716.441	64.591	7,4	6.797	0,78	105,2	71.388	8,19
1967	8.740.765	73.438	8,4	8.054	0,92	109,7	81.492	9,32
1968	8.772.764*	74.962	8,5	7.596	0,86	101,3	82.558	9,41
1969	8.792.806*	76.181	8,7	8.455	0,87	111,0	84.636	9,63
1970	8.851.913*	76.198	8,6	10.213	1,15	134,0	86.411	9,76
1971	8.950.000*	74.348	8,3	13.730	1,53	184,7	88.078	9,84
1972				22.580				
1973				27.420				

Τούς αριθμούς στις στήλες (1) και (2) τούς πήραμε από την Έτησια Στατιστική Έπετηρίδα της Ελλάδας.

* Αφορά προβλέψεις.

ροποιήσει τελείως ή θέση της, και που φοβάται κάθε είδους αντίδραση έκ μέρους των Έλλήνων του εξωτερικού, άγρυνά. Χορηγητέ με επιφύλαξη διαβατήρια, και μετά από λεπτομερή έλεγχο των πολιτικών ιδεών και της πολιτικής δράσεως. Τά μέτρα αυτά, που αργότερα χαλαρώνουν, ισχύουν και για τούς φοιτητές και έπενεργούν σαν τροχοπέδη στην ελληνική φοιτητική μετανάστευση ή χρονιά αυτή.

Έπειδή οι στατιστικές της Τ.Ε. δίνουν σύνολα

που δέν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, καταρτίσαμε τον πίνακα V που λαμβάνει επί πλέον ύπ' όψη τά στοιχεία της UNESCO.

Έτσι, μπορεί να γίνει ή σύγκριση των δύο σειρών ποσοστών, και ή επαλήθευση της εικόνας που μάς δίνουν τά στοιχεία της Τ.Ε. Παρ' όλο που τά ποσοστά της UNESCO είναι κατά πολύ ανώτερα από τά ποσοστά της Τ.Ε., ώστόσο δέν υπάρχει άμφιβολία ότι και τά δύο συμπίπτουν ως προς τά έξής σημεία:

α) παρουσιάζουν καὶ τὰ δύο μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ μέχρι τὸ 1968 περίπου (λείπουν δυστυχῶς τὰ στοιχεία γιὰ τὸ προηγούμενο ἔτος), β) καὶ τὰ δύο παρουσιάζουν ἀύξηση ἀπὸ τὸ 1969 μέχρι τὸ 1972.

Συμπέρασμα

Ἐο ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων πού σπουδάζουν στὸ ἐξωτερικὸ, σὲ ἀναλογία μὲ τοὺς φοιτητὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ, μειώνεται συνεχῶς ἀπὸ τὸ 1961 μέχρι τὸ 1966. Ἀπὸ τὸ 1967 ὅμως, τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Παρατηρεῖται δηλαδὴ συνεχῆς ἀύξηση τῆς ἀναλογίας αὐτῆς πού διστόσο δὲν φθάνει στὰ ἐπίπεδα τῶν τριῶν πρώτων χρόνων τῆς δεκαετίας 1960-70. Γιὰ τὰ ἐπόμενα χρόνια μπορούμε νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ συνεχίσει νὰ ἀυξάνει (τὸ 1972 καὶ τὸ 1973) μὲ ἕνα ταχὺτατο ρυθμὸ (πίνακας V), πού δὲν πιστεύουμε ὅτι μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσει ὁ ρυθμὸς ἀύξεσος τῶν θέσεων πού προσφέρουν τὰ ἑλληνικὰ πανεπιστήμια.

ΠΙΝΑΚΑΣ V

Ἀκαδημαϊκὸ ἔτος	Ἀριθμὸς φοιτητῶν ἀνωτ. ἰδρυμάτων πού σπουδάζουν στὴν Ἑλλάδα	Ἀριθμὸς φοιτητῶν ἀνωτ. ἰδρυμάτων πού σπουδάζουν ἐξωτερικῶς ΕΤΕ	Σχέση 2/1 %	Ἀριθμὸς φοιτητῶν πού σπουδάζουν ἐξωτερικῶς UNESCO	Σχέση 4/1 %
	(1)	(2)	(3)	(4)	
1960	28.302	8.864	31,3	8.717	30,8
1961	30.617	8.989	29,4	—	—
1962	35.432	8.219	23,2	—	—
1963	43.411	7.657	17,6	8.727	20,1
1964	53.305	6.830	12,8	—	—
1965	58.000	6.566	11,3	—	—
1966	64.591	6.797	10,5	9.375	14,5
1967	73.438	8.054	11,0	—	—
1968	73.962	7.596	10,1	9.745	13,0
1969	76.181	8.455	11,1	12.512	16,4
1970	76.198	10.213	13,4	14.147	18,6
1971	74.348	13.730	18,5	17.034	22,9
1972	—	22.580	—	—	—
1973	—	27.420	—	—	—

Τοὺς ἀριθμοὺς τῆς στήλης (1) τοὺς πήραμε ἀπὸ τὴ Στατιστικὴ Ἐπετηρίδα τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἀριθμοὶ κάτω ἀπὸ τὴ διακεκομμένη γραμμὴ εἶναι προβλέψεις.

γ) κατευθύνσεις τῶν ρευμάτων τῆς φοιτητικῆς μεταναστεύσεως

Στὴν Ἑλλάδα, αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ μετανάστευση ἔχει ἀρχίσει ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Ἦδη ἀπὸ τὸ XV

αἰῶνα, μετὰ τὴν πτώση τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453), τελευταῖο προπύργιο τῆς βυζαντινῆς αυτοκρατορίας, οἱ νέοι Ἕλληνες, γόνιοι τῶν εὐγενῶν καὶ εὐπόρων οἰκογενειῶν, μεταναστεύουν στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ νὰ σπουδάζουν. Τὰ κράτη πού προσελκύουν τὸ μεγαλύτερο ἀριθμὸ Ἑλλήνων σπουδαστῶν μέχρι τὴν Ἐθνικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821, εἶναι ἡ Ἰταλία μὲ τὰ πανεπιστήμια τῆς Βενετίας, τῆς Φλωρεντίας, τῆς Πίζας, τῆς Γένονας καὶ μὲ τὸ περίφημο «Collegio Greco» τῆς Ρώμης. Ἀργότερα θὰ τοὺς προσελκύσουν ἡ Αὐστρία ἰδιαίτερα καὶ τελικὰ ἡ Γαλλία. Κατὰ τὸν Cerais, «οἱ νέοι πλούσιοι ἀποδημοῦν ὄχι μόνον γιὰ τὶς δουλειές καὶ τὶς ἐπιχειρήσεις τους, ἀλλὰ γιὰ νὰ πλουτίσουν τὶς γνώσεις τους καὶ νὰ μορφωθοῦν. Σὲ ὀρισμένες πόλεις τῆς Μακεδονίας, στὴ Σιάτιστα παραδειγματὸς γάρη, ὅλες οἱ οἰκογένειες ἔχουν ἕναν ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τους στὸ ἐξωτερικὸ, στὴν Ἰταλία, τὴν Οὐγγαρία, τὴν Αὐστρία, τὴ Γερμανία κτλ.»³

Ἡ μετανάστευση αὐτὴ συνεχίζεται μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος (1829) καὶ δὲν διακόπτεται παρά μόνον ἀπὸ τὰ μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα ὅπως οἱ βαλκανικοὶ πόλεμοι, ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ἡ μικρασιατικὴ ἐκστρατεία, ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, καὶ τέλος ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Ἀπὸ τὴν πτώση τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι σήμερα, οἱ κατευθύνσεις τῶν εἰδικῶν αὐτῶν «μεταναστευτικῶν» ρευμάτων παρουσίασαν ἀλλαγές πού συχνὰ ἦταν σημαντικές. Στὶς γνωστὲς χώρες πού δέχονταν Ἕλληνες φοιτητὲς προστέθηκαν καινούργιες, καὶ γιὰ λόγους πού θὰ προσπαθήσουμε νὰ ἐξηγήσουμε, ἡ ἐκλογή τῶν χωρῶν φοιτητῆσος τοῦ κύριου ὄγκου τῶν φοιτητῶν ἀλλάξεε κατευθύνση.

Στὴν ἔρευνα αὐτὴ ὄχι μόνον θὰ ἀναφέρουμε τὶς χώρες πού προσελκύουν τὸ μεγαλύτερο ἀριθμὸ Ἑλλήνων φοιτητῶν κατὰ τὴν περίοδο 1960-71, ἀλλὰ κυρίως θὰ προσπαθήσουμε νὰ διαπιστώσουμε ἂν ὑπῆρξαν ἀλλαγές ὡς πρὸς τὶς «χώρες προτιμῆσεως» τῶν φοιτητῶν αὐτῶν, καὶ πού ὀφείλονται.

Χώρες προτιμῆσεως τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν

Ὅπως διαπιστώνουμε ἀπὸ τὸν πίνακα III, οἱ χώρες πού δέχονται τοὺς Ἕλληνες φοιτητὲς εἶναι πολλές καὶ μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ὁ ἀριθμὸς τους ἀυξάνει. Δηλαδὴ ἐνὸς τὸ 1961 ἦταν 13, τὸ 1974 ἐφθάσαν τὶς 50. Ἡ διαπίστωση αὐτὴ ὀφείλεται ἐν μέρει καὶ στὴ μεγαλύτερη ἀκρίβεια τῶν στατιστικῶν στοιχείων πού ἔχουμε στὴ διαθέσιμη μας.

Παρ' ὅλ' αὐτὰ, οἱ χώρες πού προσελκύουν τὸ μεγαλύτερο ἀριθμὸ τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν παραμένουν, γιὰ ὅλη τὴν περίοδο πού μᾶς ἐνδιαφέρει, οἱ

3. Νεοελληνικὴ πολιτικὴ ἱστορία, τοῦ Γ. Κ. Κορδάτου, Ἀθήνα, 1925, τόμος I, σ. 125.

ΐδιες. Δηλαδή, ή Αύστρία, τό Βέλιγο, ή Γαλλία, ή Δυτική Γερμανία, ή Έλβετία, τό Ήνωμένο Βασίλειο, οί Ήνωμένες Πολιτείες τής Άμερικης και ή Ίταλία. Στά πανεπιστήμια τών χωρών αυτών γίνονται δεκτοί ξένοι φοιτητές κάθε έθνικότητας.

Η μεγαλύτερη αναλογία ξένων φοιτητών ύπήρχε τό 1971 στην Έλβετία (22,5%), ενώ στην Ίρλανδία ήταν 15,0%, στην Αύστρία 13,4% και στό Βέλιγο 12,1%. Λίγες είναι οί χώρες στις οποίες τό ποσοστό τών ξένων φοιτητών ξεπερνά τό 5% άν και ή Γαλλία, ή Δυτ. Γερμανία, ή Άγγλία, ή Ίταλία, ή Σοβιετική Ένωση και ή Ίσπανία συγκεντρώνουν τή στιγμή αυτή περισσότερο από 20% τού συνόλου τών Εύρωπαϊων φοιτητών πού φοιτούν σε ξένα πανεπιστήμια.*

Ο πίνακας VI δίνει μιά σαφή εικόνα τής μεγάλης συγκεντρώσεως τών Έλλήνων φοιτητών στις όχτά

4. *Higher Education in Europe—Problems and Prospects*, Statistical Study, σ. 11, Bucarest, 26 Nov.-4 Dec. 1973, UNESCO.

ΠΙΝΑΚΑΣ VI

Έτος	Έλληνες φοιτητές πού σπουδάζουν στό εξωτερικό (σύνολο)	Έλληνες φοιτητές πού σπουδάζουν στις όχτά χώρες ¹ (σύνολο)	%
1960	8.717	8.379	96,1
1964	8.727	8.489	97,3
1966	9.375	9.140	97,5
1968	9.745	9.300	95,4
1969	12.512	12.081	96,6
1970	14.174	13.689	96,6
1971	17.305 ²	16.662	96,3
*	*	*	

1. Αύστρία, Βέλιγο, Γαλλία, Ίταλία, Δυτική Γερμανία, Άγγλία, Έλβετία, ΗΠΑ.

2. Σύνολο πού αφορά τή Γαλλία άλλαγμένο μετά τή διόρθωση τού 1971.

* Μετά τό 1971 δέν έχουμε στοιχεία για τόν αριθμό τών Έλλήνων φοιτητών κατά χώρα ύποδοχής.

αυτές χώρες κατά τήν περίοδο 1960-71, και μās όδηγεί στό συμπέρασμα ότι αυτές και μόνο προσελκύουν από 95,4% έως 97,5% (ανάλογα μέ τό έτος) τού συνόλου τών Έλλήνων πού φοιτούν στό εξωτερικό.

Άλλαγές τών φοιτητικών «μεταναστευτικών» ρευμάτων από τό 1960 μέχρι τό 1971

Ο πίνακας VII δίνει τούς άπόλυτους αριθμούς τών Έλλήνων πού φοιτούν στις όχτά αυτές χώρες πού τούς προσελκύουν περισσότερο, και μās έπιτρέπει έτσι νά διαπιστώσουμε ότι σε όλες αυτές τίς χώρες, μέ εξαίρεση τήν Αύστρια και τή Δυτική Γερμανία, ό αριθμός τών Έλλήνων φοιτητών έχει αύξηθει.

Χώρες μέ μειωμένο αριθμό Έλλήνων φοιτητών

Στήν Αύστρία, ό αριθμός τών Έλλήνων φοιτητών μειώθηκε σταδιακά. Από 2.258 πού φοιτούσαν τό 1960, δέν βρίσκουμε παρά 1.008 τό 1971, δηλαδή μιά μείωση 55,4% σε διάστημα 12 χρόνων. Στή Δυτική Γερμανία, ό αριθμός τών Έλλήνων φοιτητών παρουσίασε διακυμάνσεις. Από τό 1964 έως τό 1969 ύπάρχει μιά καθαρή τάση πός μείωση (-34,7%)· ό αριθμός τών εκεί Έλλήνων πέφτει από 2.923 σε 1.908. Τά επόμενα δύο χρόνια παρατηρείται μιά ελαφρά αύξηση (2.028 φοιτητές τό 1971). Άλλά και παρά τήν ελαφρά αυτή αύξηση, ό αριθμός τών Έλλήνων φοιτητών στη χώρα αυτή παρουσίασε μείωση (26,5%) κατά τό διάστημα τής περιόδου 1960-1971.

Χώρες μέ αυξανόμενο αριθμό Έλλήνων φοιτητών

Η χώρα στην οποία ή αύξηση τών Έλλήνων φοιτητών πήρε τίς μεγαλύτερες διαστάσεις ήταν ή Ίταλία. Από τό 1960 έως τό 1971 ό αριθμός τών Έλλήνων πού σπουδάζαν εκεί, από 1.096 φτάνει τίς 9.418. Δηλαδή, παρατηρείται αύξηση (895,3%) σε διάστημα δώδεκα χρόνων. Στο Ήνωμένο Βασίλειο καθώς και στό Βέλιγο παρατηρείται επίσης μιά μεγάλη αύξηση τών Έλλήνων πού σπουδάζουν εκεί κατά

ΠΙΝΑΚΑΣ VII. Οί όχτά χώρες πού προσελκύουν τό μεγαλύτερο αριθμό τών Έλλήνων φοιτητών πού κάνουν άνώτατες σπουδές στό εξωτερικό κατά τά έτη 1960 ως 1971 (Άπόλυτοι αριθμοί)

	1960	1964	1966	1968	1969	1970	1971
Αύστρία	2.258	1.537	1.592	1.292	1.117	1.075	1.008
Βέλιγο	77	125	156	162	158	220	250
Γαλλία	435	661	553	667	528	528	790
Ίταλία	1.096	1.020	1.943	2.530	5.505	6.752	9.418
Δυτική Γερμανία	2.834	2.923	2.439	2.041	1.908	1.942	2.082
Άγγλία	180	247	344	575	662	795	871
Έλβετία	299	433	435	398	392	409	398
ΗΠΑ	1.200	1.543	1.678	1.635	1.811	1.968	1.845
Σύνολο	8.379	8.489	9.140	9.300	12.081	13.689	16.662

ΠΙΝΑΚΑΣ VIII. Οι δέκα χώρες που προσελκύουν το μεγαλύτερο αριθμό Έλλήνων φοιτητών που κάνουν ανώτατες σπουδές στο εξωτερικό από το 1960 ως το 1971

	1960	1964	1966	1968	1969	1970	1971
Αυστρία	27,0	18,1	17,4	13,9	9,2	7,8	6,1
Βέλγιο	0,9	1,5	1,7	1,7	1,3	1,6	1,5
Γαλλία	5,2	7,8	6,0	7,2	4,4	3,9	4,7
Ίταλία	13,1	12,0	21,3	27,2	45,7	49,3	56,5
Δυτική Γερμανία	33,8	34,4	26,7	21,9	15,8	14,2	12,5
Άγγλία	2,1	2,9	3,8	6,2	5,5	5,8	5,2
Έλβετία	3,6	5,1	4,7	4,3	3,2	3,0	2,4
ΗΠΑ	14,3	18,2	18,4	17,6	14,9	14,4	11,1
Σύνολο	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

ΠΙΝΑΚΑΣ IX. Ταξινόμηση των δέκα ξένων χωρών κατά εκατοστιαία αναλογία των Έλλήνων φοιτητών από το 1960 ως το 1971

Θέση	Χώρες	1960		1971	
		%	Χώρες	%	
1	Δυτ. Γερμανία	33,8	Ίταλία	56,5	
2	Αυστρία	27,0	Δυτ. Γερμανία	12,5	
3	ΗΠΑ	14,3	ΗΠΑ	11,1	
4	Ίταλία	13,1	Αυστρία	6,1	
5	Γαλλία	5,2	Ήν. Βασίλειο	5,2	
6	Έλβετία	3,6	Γαλλία	4,7	
7	Ήν. Βασίλειο	2,1	Έλβετία	2,4	
8	Βέλγιο	0,9	Βέλγιο	1,5	
	Σύνολο	100,0	Σύνολο	100,0	

τήν περίοδο αυτή (483,9% και 324,7% αντίστοιχα). Στις άλλες τρεις χώρες η αύξηση ήταν μικρότερη.

Ο πίνακας VIII, που δίνει την κατάσταση έτος εκατοστιαία αναλογία των Έλλήνων που σπουδάζουν στα πανεπιστήμια των δέκα αυτών χωρών, παρουσιάζει μία σαφή εικόνα της αλλαγής που σημείωσαν τα ελληνικά φοιτητικά ρεύματα κατά την περίοδο 1960-1971. Μέ βάση τών πίνακα αυτό είναι εύκολο να προβοιμε στην ακόλουθη αξιολόγηση (πίνακας IX), η οποία μās δίνει τη θέση την οποία ή κάθε μία από τις χώρες αυτές κατείχε τό 1960 και τό 1971 στην «προτίμηση» τών Έλλήνων φοιτητών.

Συμπέρασμα

Στή χρονική περίοδο 1960-71 τρεις μεγάλες αλλαγές παρουσίασε ως πρός τήν «έκλογή» τής χώρας σπουδής ή πλειοψηφία τών Έλλήνων φοιτητών (βλέπε γραφική παράσταση 3).

1) Η Δυτική Γερμανία, ή οποία κατείχε τήν πρώτη θέση κατά τό 1960 συγκεντρώνοντας στό έδαφος τής τό 33,8% τών Έλλήνων φοιτητών του εξωτερικού, κατεβαίνει στή δεύτερη θέση τό 1971 μέ 12,5%.

2) Η Αυστρία, που κατείχε τή δεύτερη θέση τό 1960 μέ 27%, κατεβαίνει στή τέταρτη θέση τό 1971, και «προσελκύει» μόνο τό 6,1% τών Έλλήνων που φοιτούν στίς δέκα αυτές χώρες.

3) Αντίθετα ή Ίταλία, που ήταν ή τέταρτη κατά σειρά έκλογής τό 1960 μέ 13,1%, τών Έλλήνων φοιτητών, βρίσκεται στήν πρώτη θέση τό 1971 «προσελκύοντας» στό πανεπιστήμιο τής 56,5% τών Έλλήνων που φοιτούν στίς δέκα αυτές χώρες.

Τά ακόλουθα παραδείγματα μās επιτρέπουν νά διαπιστώσουμε τή σημασία του αριθμού τών Έλλήνων φοιτητών επί του συνόλου τών ξένων φοιτητών που φοιτούν στα ιταλικά πανεπιστήμια. «Μεταξύ τών 18.000 ξένων φοιτητών οι οποίοι έσπούδαζαν στήν Ίταλία τό 1971, 9.700 είναι έλληνικής ύπηκοότητας».⁵ Σέ ένα σύνολο 3.466 Έλληνες φοιτητών έγγεγραμμένον στήν ιατρική στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, τό έτος 1972-73, 3.160, δηλαδή 91% σπούδαζαν στήν Ίταλία. Τό 1973-74, 2.865 Έλληνες φοιτητές τής ιατρικής επί συνόλου 3.250 ή 88% ήταν έγγεγραμμένοι στα πανεπιστήμια τής ίδιας αυτής χώρας.⁶

Οι ύποτιθέμενες κυριότερες αιτίες τών αλλαγών αυτών

Στή συνέχεια τής έρευνας θά προσπαθήσουμε νά βρούμε τίς αιτίες για τίς όποιες οι Έλληνες φοιτητές δέν παραμεινον στή χώρα που διάλεξαν αρχικά, αλλά προσελκύονται από κάποια άλλη. Γιατί οι χώρες οι όποιες τούς προσείλκυναν τό 1960 αρχίζουν νά τούς «ένδιαφέρουν» όλο και λιγότερο από τό 1964 και μετά. Οι λόγοι για τούς όποιους οι Έλληνες φοιτητές από τό 1971 άρχισαν νά προτιμούν τήν Ίταλία, ή όποια 12 χρόνια πριν κρατούσε τήν τέταρτη θέση στή σειρά προτιμήσεων, είναι περίπου οι έξής:

Τό κλίμα τής Ίταλίας μοιάζει περισσότερο μέ τό κλίμα τής Ελλάδος, σε σύγκριση μέ τό κλίμα τής Αυστρίας ή τής Γερμανίας, και τό ίδιο ισχύει και για τίς όμοιοτήτες ανάμεσα στό χαρακτήρα τών Ίταλών και τών Έλλήνων. Είναι γνωστή άλλωστε ή φράση «una faccia una razza».

Η μικρή απόσταση που χωρίζει τίς δύο χώρες διευκολύνει τή συνάντηση τών Έλλήνων φοιτητών μέ τούς δικούς τους στίς διακοπές ή άκομή και στή διάρκεια του πανεπιστημιακού έτους, μέ μικρή σχετικα δαπάνη.

Η πρός όφελος τών Έλλήνων διαφορά του συνολικού γερμανικού μάρκο και τό αυστριακό σελίνι.

Η εύκολια μέ τήν όποια μπορούσαν νά έγγραφούν στα ιταλικά πανεπιστήμια τά όποια δέν ζητούσαν από τούς ξένους φοιτητές παρά μόνο τό άπολυτήριο του γυμνασίου και τή συμμετοχή τους σε ένα διαγω-

5. Higher Education in Europe—Problems and Prospects, Statistical Study, σ. 15, Bucarest, 26 Nov.-4 Dec. 1973, UNESCO.

6. Les étudiants étrangers dans les écoles de médecine, σ. 14, Etudes Statistiques, UNESCO, Novembre 1974.

νισμό της Ιταλικής γλώσσας, περισσότερο τυπικό παρά ούσιαστικό.

Στήν πραγματικότητα, όλοι αυτοί οι λόγοι που συνηγορούν υπέρ της Ήταλίας δέν επηρεάζουν σχεδόν καθόλου τήν εκλογή της χώρας του εξωτερικού από τούς Έλληνες φοιτητές.

Η κύρια αίτια

Η Γερμανία, ή Έλβετία και ή Αυστρία φιλοξενούν ένα μεγάλο ποσοστό ξένων φοιτητών, τών οποίων ή παρουσία γίνεται αισθητή όλο και περισσότερο όχι μόνο στον οικονομικό και κοινωνικό αλλά και σε άλλους τομείς. Τά προβλήματα όμως πού δημιουργούν οι ξένοι φοιτητές είναι λιγότερο αισθητά στά μεγάλα κράτη όπως οι ΗΠΑ (1,5% τό 1962 και 1,6% τό 1968), και ή Σοβιετική Ένωση (0,5% τό 1962, και 0,4% τό 1968) όπου ο αριθμός τών ξένων φοιτητών άν και σημαντικός άποτελεί ώστόσο ένα μικρό ποσοστό του συνόλου τών φοιτητών.⁷

Οί ξένες χώρες προκειμένου ν' άντιμετωπίσουν όχι μόνο τά προβλήματα πού δημιουργούνται από τήν παρουσία τών ξένων φοιτητών, αλλά κυρίως τό γεγονός ότι οι θέσεις στά πανεπιστήμια τούς ελαττώνονται επικίνδυνα γιά τούς δικούς τους πολίτες, από τό 1960 άρχισαν νά θέτουν σε εφαρμογή μία σειρά μέτρων τά όποια μέ τήν πάροδο του χρόνου γίνονται όλο και περισσότερο περιοριστικά όσον άφορά τήν εκλογή και τόν αριθμό τών ξένων φοιτητών. Στή Γερμανία, τό άπολυτήριο του γυμνασίου δέν επαρκεί πλέον. Ό βαθμός πρέπει νά είναι όπωσδήποτε 16/20 (λίαν καλώς). Ό φοιτητής είναι ύποχρεωμένος νά διαγωνισθεί έπιτυχώς τήν γερμανική γλώσσα (Hochschulsprachprüfung), κι ό διαγωνισμός αυτός όσο περνάει ό καιρός γίνεται δυσκολότερος. Από τό 1966, ό ξένος φοιτητής ύποχρεώνεται νά παρακολουθήσει ένα προπαρασκευαστικό έτος σπουδών στο πανεπιστήμιο, και στο διάστημα αυτό πρέπει νά πάρει μέρος μέ έπιτυχία σε δύο διαγωνισμούς (ανά εξάμηνο) καθώς σε ένα τελικό διαγωνισμό τού γερμανικής γλώσσα και σε μία σειρά ύποχρεωτικών μαθημάτων, ανάλογα μέ τόν κλάδο σπουδών πού αυτός έχει διαλέξει. Θεσπίζεται τό «numerus clausus», τό όποιο κάθε χρόνο έπεκτείνεται σ' ένα μεγαλύτερο αριθμό πανεπιστημιακών σχολών. Άκόμα, θεσπίζεται τό όριο (quota) πού περιορίζει τόν αριθμό τών ξένων φοιτητών σε 8%.

Γύρω στο 1968 οι ξένοι φοιτητές δέν έχουν τό δικαίωμα νά εργάζονται στή Γερμανία χωρίς ειδική άδεια. Πρέπει νά ύπογραμμίσουμε τό γεγονός ότι ή Δυτική Γερμανία ήταν πρώτη μία από τίς χώρες πού προσείλκυαν άρκετούς φοιτητές όχι μόνο γιά τό σύ-

στημα τών εξαμήνων πού ίσχυε εκεί άλλα βασικά γιά τό γεγονός ότι μπορούσαν εύκολα νά βρουν εργασία. Γιά νά πάρει τήν άπαραίτητη κάρτα παραμονής ό ξένος φοιτητής όφείλει νά προσκομίσει μία βεβαίωση ότι έχει γιά όλο τό χρόνο στή διάθεσή του 500 μάρκα τό μήνα, τό λιγότερο. Από τό 1971, ή κάρτα παραμονής δέν άνανεώνει σταούς ξένους φοιτητές πού έχουν άναπτύξει πολιτικές δραστηριότητες.

Τό 1974 τό «numerus clausus» ίσχύει στις ακόλουθες πανεπιστημιακές σχολές: Ήατρική, Όδοντιατρική, Κτηνιατρική, Φαρμακευτική, Άρχιτεκτονική, Ψυχολογία, Χημεία και Βιολογία, Χημεία Τροφίμων, Βιοχημεία. Τό «numerus clausus» πρόκειται νά ισχύσει σε λίγο και γιά τούς μηχανικούς.

Όσο γιά τήν Αυστρία, φαίνεται ότι μεταξύ 1960 και 1973 τά μόνα περιοριστικά μέτρα πού ίσχυον ήταν τό «numerus clausus» και οι εξετάσεις στή γλώσσα «Hochschulsprachprüfung» οι όποιες απαιτούν μία πολύ καλή γνώση τής γερμανικής. Από τό 1973 δέν γίνονται δεκτές νέες έγγραφές (γιά τόν πρώτο κύκλο σπουδών) στις ακόλουθες πανεπιστημιακές σχολές: Φαρμακευτική, Ήατρική, Ψυχολογία, Φυσική, Βιολογία, Χημείας, Μαθηματική, Γεωγραφική, Άρχιτεκτονική, Σχολές Κοινωνικών και Οικονομικών Έπιστημών. Γιά τίς άλλες πανεπιστημιακές σχολές καθώς και γιά τίς μεταπτυχιακές σπουδές τό «numerus clausus» και οι εξετάσεις στή γλώσσα ισχύουν ακόμα.*

Τά μέτρα πού έχουν ληφθεί στις δύο αυτές χώρες είχαν τίς ακόλουθες συνέπειες: στήν Αυστρία όπου τό 1962 τό ποσοστό τών ξένων φοιτητών έφθανε τά 23,0%, τό 1968 κατέβηκε στα 17,9%. Στή Γερμανία τό ποσοστό αυτό στο ίδιο χρονικό διάστημα κατέβηκε από 7,2% σε 6,2%. Φαίνεται όμως πώς τά αποτελέσματα αυτά δέν έκρίθηκαν ίκανοποιητικά, γι' αυτό, μετά τό 1968, πάρθηκαν τά παραπάνω αστηνά μέτρα (Γερμανία 1971, 1974, Αυστρία 1973). Τά μέτρα αυτά ίσχυσαν και γιά τούς Έλληνες φοιτητές και όπως ήταν φυσικό επέδρασαν στο θέμα τής «εκλογής» τής χώρας σπουδής.

Τά πλεονεκτήματα πού παρουσιάζει ή Ήταλία (κλίμα, μικρή άπόσταση από τήν Έλλάδα, εύκολότερη προσαρμογή και κατανόηση τών ήθών και του τρόπου ζωής, μικρότερο κόστος ζωής κτλ.) ελάχιστα επηρεάζουν τήν «εκλογή» τής χώρας αυτής από τούς Έλληνες φοιτητές, οι όποιοι διαλέγουν τήν Ήταλία επειδή ή έγγραφη στα Ιταλικά πανεπιστήμια δέν παρουσιάζει καμία ούσιαστική δυσκολία.

Σχηματικά, θά μπορούσαμε νά παρομοιάσουμε τή φοιτητική «μετανάστευση» μ' ένα στενόμακρο μπα-

*Αυστυχώς, τό «Deutscher Akademischer Austauschdienst» καθώς και τό «Kulturinstitut» τής Αυστριακής Πρεσβείας στο Παρίσι μιά έδωσαν τίς άκριβείς συνθήκες έγγραφης τών ξένων φοιτητών, και ιδιαίτερα τών Έλλήνων, στή Γερμανία και τήν Αυστρία μόνο από τό 1973 και μετά, όχι γιά τά προηγούμενα χρόνια.

7. *Statistiques des étudiants à l'étranger 1962-68*, UNESCO, σ. 44.

λόνοι, πού ὄταν πεισθεῖ στό ἓνα ἄκρο του (Αὐστρία, Γερμανία) ἀναγκάζει τόν ἐγκλειόμενο ἀέρα νά ἐξογκώσει τό ἄλλο ἄκρο (Ἰταλία).

Συμπέρασμα

Ἔτσι ἀπό τήν ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ «ἐκλογή» τῆς Ἰταλίας ἀπό τούς Ἑλλήνες φοιτητές γίνεται μέ τή μέθοδο τῆς «εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς». Ὁφείλεται δηλαδή στό γεγονός ὅτι ὀρισμένες χώρες ὅπως ἡ Αὐστρία καί ἡ Γερμανία καί σέ μικρότερη κλίμακα ἡ Ἑλβετία ἐκλείσαν τίς πόρτες τῶν πανεπιστημίων τους στούς Ἑλλήνες φοιτητές.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

εἰσαγωγή

Στό πρῶτο μέρος τῆς ἔρευνάς μας, διαπιστώσαμε ὅτι ἀπό τό 1960 μέχρι τό 1974 ὁ ἀριθμός τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν πού σπουδάζουν στά διάφορα πανεπιστήμια τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀξήθησε κατά τρόπο ἐντυπωσιακό, ἀφοῦ ἀπό 8.864 τό 1960, ἀνέβηκε σέ 27.420 τό 1974.

Γιατί ὁμως τόσοι πολλοί νέοι Ἑλλήνες ἐγκαταλείπουν τή χώρα τους γιά νά σπουδάσουν στό ἐξωτερικό παρ' ὅλες τίς δυσκολίες πού ξέρουν πῶς θά ἀντιμετωπίσουν;

Σέ διεθνή ἐπίπεδα ἡ Ἑλλάδα τό 1962 κατεῖχε τήν πέμπτη θέση μέ 3,6% τοῦ παγκοσμίου συνόλου τῶν ἐγγεγραμμένων φοιτητῶν στό ἐξωτερικό, μετά τίς ΗΠΑ (4,7%), τήν Ἐθνικιστική Κίνα (4,3%), τήν Ἰνδία (3,8%), καί τή Δυτική Γερμανία (3,6%).⁸

πιθανολογούμενα αἷτια (hypotheses de départ)

Μέ βάση μιά σειρά ἀπό δέκα «μη κατευθυνόμενες συνεντεύξεις» καθορίσαμε τά πιθανολογούμενα αἷτια, καί στή συνέχεια καταρτίσαμε ἐρωτηματολόγιο πού θά χρησίμευε γιά τήν ἐπαλήθευσή τους. Οἱ ὑποθέσεις πού κάναμε ἦταν οἱ ἀκόλουθες: οἱ Ἑλλήνες ἐγκαταλείπουν τήν Ἑλλάδα γιά νά σπουδάσουν στό ἐξωτερικό (στήν προκειμένη περίπτωση στή Γαλλία) γιά τούς ἑξῆς λόγους:

- 1) Ἀπέυχαν στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ δέν προσήλθαν σ' αὐτές ἀπό φόβο ἀποτυχίας.
- 2) Τήν ἀπόφασή τους ἐπηρέασε τό γεγονός ὅτι τά πανεπιστήμια τῆς Γαλλίας ἔχουν ὀπωσδήποτε κύρος.
- 3) Ὁ κλάδος σπουδῶν πού διάλεξαν ἢ δέν ὑπάρχει στήν Ἑλλάδα ἢ εἶναι ἐλλιπής ἀπό πλευρᾶς ἐκπαιδύσεως.

8. *Statistiques des étudiants à l'étranger 1962-68*, UNESCO, σ. 45, Πίνακας 20.

4) Βρίσκονταν σέ ἀντίθεση μέ τό πολιτικό καθεστῶς τῆς Ἑλλάδας κυρίως μετά τό πραξικόπημα τοῦ 1967.

5) Ἦθελαν νά ἀπομακρυνθοῦν προσωρινά ἀπό τήν οἰκογένειά τους καί νά «νοιώσουν περισσότερο ἐλεύθεροι» «νά ζήσουν μία περιπέτεια» ἢ «νά ζήσουν καινούργιες ἐμπειρίες».

6) Εἶχαν στό ἐξωτερικό (κυρίως στή Γαλλία) ὀρισμένους φίλους ἢ συγγενεῖς πού σπούδασαν ἢ σπουδάζουν ἐκεῖ.

παρατηρήσεις-σχόλια

Πρῖν προβοῦμε στήν ἐπαλήθευσή τῶν παραπάνω πιθανολογούμενων αἷτιων (hypotheses de départ) μέ τή διαλογή καί ταξινόμησή τῶν ἀπαντήσεων πού δόθηκαν στό ἐρωτηματολόγιο, ὀφείλομε νά ἐπιστήσουμε τήν προσοχή τοῦ ἀναγνώστη στά ἀκόλουθα σημεία:

Στήν Ἑλλάδα, μέ τό ἀπολυτήριο τοῦ γυμνασίου δέν πορεῖ κανεῖς νά ἐγγραφῆ κατ' εὐθείαν στό πανεπιστήμιο ὅπως συμβαίνει στή Γαλλία μέ τό Baccalauréat. Ἡ εἰσαγωγή στίς Ἀνώτατες Σχολές ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἐπιτυχία στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις πού γίνονται τό Σεπτέμβριο κάθε χρόνου. Οἱ ἐξετάσεις γίνονται στίς πόλεις ὅπου ἔχουν ἕδρα οἱ διάφορες Ἀνώτατες Σχολές. Κάθε χρόνο καθορίζεται στίς πόλεις αὐτές ἓνα ἐξεταστικό κέντρο, ἀπό τό ὁποῖο ἐξαρτῶνται ὅλα τά ἐξεταστικά κέντρα-παραρτήματα τῆς πόλεως αὐτῆς καί τῶν περιχώρων τῆς.⁹

Οἱ διάφορες ἐπισημες χωρίζονται σέ δώδεκα κύκλους πού κι αὐτοί χωρίζονται σέ σχολές. Οἱ κύκλοι αὐτοί εἶναι: Φιλοσοφικός, Νομικός, Φυσικομαθηματικός, Κτηνιατρικός καί Δασικός, Σωματικῆς Ἀγωγῆς, Οἰκονομικός, Τεχνικός, Θεολογικός, Πολυτεχνικός, Ἰατρικός, Φαρμακευτικός, Διδασκαλικός (Ἐκπαιδευτικός).¹⁰ Ὁ ὑποψήφιος πρέπει νά διαλέξῃ ἓνα κύκλο καί νά διαγωνισθεῖ στά μαθήματα τοῦ κύκλου αὐτοῦ. Ἐχεῖ ὁμως τό δικαίωμα, ἂν θέλει, νά διαγωνισθεῖ στά μαθήματα μᾶς ἢ δύο ἀκόμα σχολῶν¹¹ τοῦ κύκλου αὐτοῦ. Γιά κάθε κύκλο σπουδῶν καθῶς καί γιά κάθε σχολή ὁ ἀριθμός τῶν φοιτητῶν πού πρόκειται νά εἰσαχθοῦν εἶναι καθορισμένος ἐκ τῶν προτέρων.¹² Αὐτό συμβαίνει, γιατί στήν Ἑλλάδα ἡ ζήτηση ἀνωτάτης ἐκπαιδύσεως εἶναι πολύ μεγάλη ἐνῶ οἱ θέσεις στά πανεπιστήμια εἶναι λιγοστές. Μέ τίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις ἐπιλέγονται οἱ καλύτεροι ὑποψήφιοι καί ἀποκλείεται στά πανεπιστήμια ἢ εἰσόδος στούς ὑπεραριθμούς ὑποψηφίους φοιτητές.

9. Ἄρθρο 16 τοῦ Διατάγματος 412/24, Ἰανουαρίου 1971, πού ἀναφέρεται στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις στά Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα.

10. Ἄρθρο 1, παράγραφος 2, τοῦ Διατάγματος 412/24, Ἰουνίου.

11. Ἄρθρο 2, παράγραφος 2, τοῦ Διατάγματος 412/24, Ἰουνίου.

12. Ἄρθρο 1, παράγραφος 3, τοῦ Διατάγματος 412/24, Ἰουνίου.

Στόν πίνακα Χ και κυρίως στόν πίνακα ΧΙ φαίνεται ή διαφορά ανάμεσα στις υπάρχουσες θέσεις και στη ζήτηση εκ μέρους τών υποψηφίων.

ΠΙΝΑΚΑΣ Χ. 'Αριθμός τών αποφοίτων γυμνασίου και τών έγγεγραμμένων στό πρώτο έτος φοιτητών σε άνώτατα ιδρύματα στην Έλλάδα

Σχολικό έτος	'Αριθμός αποφοίτων γυμνασίου	'Αριθμός έγγεγραμμένων για πρώτη φορά στό πρώτο έτος στην άνώτατη εκπαίδευση	Σχέση % 3/2	Σύνολο έγγεγραμμένων στην πρώτη χρονιά	Σχέση % 3/5
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1961-62	22.709	—	—	—	—
1962-63	24.799	11.255	49,6	35.432	31,8
1963-64	28.175	12.169	49,1	43.411	28,0
1964-65	32.069	16.060	57,0	53.305	30,1
1965-66	34.117	15.157	47,3	58.000	26,1
1966-67	33.506	14.433	42,3	64.591	22,3
1967-68	33.879	18.330	54,7	73.438	24,9
1968-69	37.844	14.803	43,7	76.448	19,4
1969-70	45.735	16.273	43,0	77.600	23,9
1970-71	42.070	19.666	43,0	76.136	25,8
1971-72	45.532	18.090	43,0	70.034	25,8
1972-73	47.712	19.579	43,0	75.799	25,8
1973-74	46.739	20.516	43,0	79.427	25,8
1974-75	50.472	20.098	43,0	77.808	25,8

* Από τή διακεκομμένη γραμμή και κάτω πρόκειται για προβλέψεις.

Π η γ ε ς: Στατιστική άνάλυση τής εξέλιξης του δυναμικού τών μαθητών και φοιτητών. 'Υπουργείο Παιδείας, 'Αθήνα, 1971.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΧΙ. 'Υποψήφιοι, και υπάρχουσες θέσεις στα άνώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα στην Έλλάδα από τό 1961 ως τό 1973

'Ετος	'Υποψήφιοι	Διαθέσιμες θέσεις	Σχέση % 3/2
(1)	(2)	(3)	(4)
1961	28.140	7.965	28,3
1962	—	8.560	—
1963	—	9.360	—
1964	—	14.015	—
1965	—	12.663	—
1966	—	12.335	—
1967	—	16.398	—
1968	—	12.265	—
1969	50.898	12.175	23,9
1970	53.725	13.882	25,8
1971	48.017	14.409	30,0
1972	48.700	14.015	28,8
1973	54.993	15.640	28,4

Π η γ η: 'Η έφημερίδα *Τό Βήμα*.

'Ο πίνακας Χ¹³ δίνει για κάθε χρονιά τής περιόδου 1961-74, τό σύνολο τών μαθητών που παίρνουν άπολυτήριο γυμνασίου, τό σύνολο τών μαθητών που έγγράφονται για πρώτη φορά στό πρώτο έτος μιάς άνωτάτης σχολής, καθώς και τήν άναλογία τών συνόλου τών έγγεγραμμένων για πρώτη φορά στό πρώτο έτος επί του συνόλου τών αποφοίτων του γυμνασίου κατά τήν ίδια χρονολογία. 'Η άναλογία αυτή, όπως υπολογίζεται, δέν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, γιατί στό σύνολο τών μαθητών που τελείωσαν τό γυμνάσιο και προσέρχονται στις εισαγωγικές εξετάσεις, προστίθενται εκείνοι που άπέτυχαν στις εξετάσεις τών προηγούμενων ετών.

'Ορισμένες κατηγορίες νέων μπορούν να έγγραφούν στα έλληνικά πανεπιστήμια χωρίς εξετάσεις. Οί κατηγορίες αυτές είναι: Οί άπόφοιτοι γυμνασίων Βορείου 'Ηπειρου, Αιγύπτου, Τουρκίας (Κωνσταντινουπόλεως), Ρουμανίας, Βουλγαρίας· οί Κύπριοι τά τέκνα τών θυμάτων του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Τά τέκνα τών ήρώων τής 'Αντιστασίας κατά τή διάρκεια τής κατοχής. Τά τέκνα τών πολυμελών οικογενειών (ένα από κάθε οικογένεια).

'Η νομοθεσία είναι αρκετά έλαστική και μπορεί να αλλάξει όταν οι πολιτικές καταστάσεις τό απαιτήσουν. 'Ετσι, κατά τό πανεπιστημιακό έτος 1974-75, μερικοί νέοι που πήραν μέρος στην άντισταση κατά τής στρατιωτικής χούντας εισήχθησαν χωρίς εισαγωγικές εξετάσεις.

'Αν εξετάσουμε προσεκτικά τόν πίνακα Χ, θά διαπιστώσουμε ότι σε δύο περιπτώσεις ο άριθμός τών για πρώτη φορά έγγεγραμμένων στό πρώτο έτος φοιτητών παρουσιάζει έντυπωσιακή αύξηση, που ακολουθείται από πτώση τά άμέσως έπόμενα χρόνια. 'Ετσι, ενώ τό 1963-64 ο άριθμός τών έγγεγραμμένων για πρώτη φορά στό πρώτο έτος φοιτητών ήταν 12.169, τό 1964-65 ο άριθμός τους φτάνει τίς 16.060 (+ 32,0%), για να κατέβει τόν άμέσως έπόμενο χρόνο στις 15.157 και μετά, στις 14.433.

'Ην εξήγηση τής αφηνιδίας αυτής αύξησης πρέπει ν' αναζητήσουμε στό γεγονός ότι ή τότε κυβέρνηση Παπανδρέου (Κέντρου) είχε αποφασίσει να «δημοκρατικοποιήσει» τήν Παιδεία (αυτό ήταν και ένα από τά προεκλογικά συνθήματα του Κέντρου), κάνοντας τίς εισαγωγικές εξετάσεις πιο εύκολες και αξιάνοντας τόν άριθμό τών εισαγομένων στα πανεπιστήμια. 'Αλλά λόγω έλλείψεως μέσων, διδακτικού προσωπικού, και κυρίως πόρων, ή ίδια κυβέρνηση αποφάσισε να επαναφέρει τό παλιό σύστημα τών εισαγωγικών εξετάσεων. Τό ίδιο συνέβη τό πανεπιστημιακό έτος 1967-68, μετά τό πραξικόπημα. Τή χρονιά αυτή, ο άριθμός τών έγγεγραμμένων για πρώτη φορά στό πρώτο έτος φτάνει τίς 18.330 (+ 27,0%) Τό προηγούμενο πανεπιστημιακό έτος ο άριθ-

13. Στατιστική 'Ανάλυση τής εξέλιξης του δυναμικού τών μαθητών και σπουδαστών (Πίνακας 2-5), 'Υπουργείο Παιδείας, 'Αθήνα, 1971.

μούς τους ἦταν 14.433 καί τὸ ἀμέσως ἐπόμενο, κατεβάνε στίς 14.803.

Ὁ πίνακας XI, ἂν καί εἶναι δυστυχῶς ἐλλιπής, ὥστόσο δίνει τὴν ἀναλογία μεταξύ τῶν ὑποψηφίων καί τῶν ἐκάστοτε ὑπαρχουσῶν θέσεων στὰ ἑλληνικά πανεπιστήμια.¹⁴

Τὸ 1961 ὑπῆρχαν 28 θέσεις γιὰ 100 ὑποψηφίους. Ἡ περισσότερο δυσμενής γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἀναλογία παρατηρεῖται τὸ 1969, ποὺ ὑπάρχουν 24 θέσεις γιὰ 100 φοιτητὲς, καί ἡ περισσότερο εὐμενής τὸ 1971 μὲ 30 θέσεις γιὰ τὸν ἴδιο ἀριθμὸ φοιτητῶν. Τὰ ἔτη 1972 καί 1973 ἡ ἀναλογία εἶναι 28 περίπου θέσεις γιὰ 100 φοιτητὲς.

τὸ δεῖγμα (l'échantillon)

Τοὺς πενήντα φοιτητὲς ποὺ ἀποτελοῦν τὸ δεῖγμα μας καί ποὺ δέχθηκαν νὰ συμπληρώσουν τὸ ἐρωτηματολόγιο, τοὺς συναντήσαμε στίς διάφορες βιβλιοθήκες, στὰ καφενεῖα ποὺ συγχάζουν Ἕλληνες φοιτητὲς καί κυρίως στὸ Ἑλληνικὸ Περίπτερο τῆς Cité Universitaire.

Τὸ κοινὸ χαρακτηριστικὸ ὅλων τῶν φοιτητῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὸ δεῖγμα μας εἶναι ὅτι δέν εἶχαν ποτέ ἀρχίσει πανεπιστημιακὲς σπουδὲς στὴν Ἑλλάδα, ἢ ἔαν εἶχαν ἀρχίσει, δέν τίς τελείωσαν.

ἡ μέθοδος διαλογῆς, καταμετρήσεως καί διασταυρώσεως τῶν ἀπαντήσεων ποὺ δόθηκαν στὰ ἐρωτηματολόγια

Ἡ διαλογὴ τῶν ἀπαντήσεων ποὺ δόθηκαν στὰ ἐρωτηματολόγια ἔγινε μὲ τὴ βοήθεια διατρήτων στὸ περιθώριο καρτελλῶν (cartes à perforation marginale), ποὺ μᾶς ἐπέτρεψαν τὴν καλύτερη καί ταχύτερη μέτρηση τῶν ἀπαντήσεων καθὼς καί τὴν ευκολώτερη διασταύρωση δύο ἢ περισσοτέρων ἀπαντήσεων. Κατὰ τὴν ἐπεξεργασία τῶν ἀπαντήσεων χωρίσαμε τὸ ἐρωτηματολόγιο σὲ δύο μέρη. Στὸ πρῶτο ποὺ καθορίζει (μὲ τίς ἐρωτήσεις ὑπ. ἀριθ. 20, 21, 22, 23, 24, 25, 29 καί 35) τίς κύριες αἰτίες τῆς φοιτητικῆς «μεταναστεύσεως», καί στὸ δεύτερο, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει ὅλες τίς ἄλλες ἐρωτήσεις, καί καθορίζει:

α) τίς κατηγορίες καί τίς τάξεις ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέση μὲ τὴ φοιτητικὴ «μεταναστεύση»,

β) τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο «ἐκλέγεται» ἡ χώρα σπουδῶν, καί

γ) τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα γιὰ τὴ σκιαγράφηση τῆς εἰκόνας τοῦ Ἑλλήνα φοιτητῆ στὸ Παρίσι.

σύνθεση καί διασταύρωση τῶν ἀπαντήσεων

Οἱ ἐπιστῆμες ποὺ διάλεξαν καί ποὺ ἀκολουθοῦν οἱ φοιτητὲς τοῦ δείγματός μας εἶναι οἱ ἑξῆς:

14. Ἐφημερίδα *Τὸ Βῆμα*.

α) Ἀνθρωπιστικὲς ἐπιστῆμες—21 ἄτομα

β) Ἀρχιτεκτονική—19 ἄτομα

γ) Φιλολογία—6 ἄτομα

δ) Μαθηματικά—4 ἄτομα.

Εἴκοσι δύο ἀπὸ τοὺς φοιτητὲς αὐτοὺς εἶναι ἐγγεγραμμένοι στὸ πρῶτο ἔτος, 12 στὸ δεύτερο, 9 στὸ τρίτο, καί 7 στὸ τέταρτο ἔτος σπουδῶν.

Ἐρώτηση 1/ 22 φοιτητὲς εἶναι ἄντρες καί 28 γυναῖκες.

Ε. 2/ Ἀπ' αὐτοὺς οἱ πέντε, ἓνας ἄνδρας καί τέσσερις γυναῖκες, εἶναι παντρεμένοι.

Ε. 3/ 13 φοιτητὲς εἶναι μικρότεροι ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν, 31 φοιτητὲς εἶναι ἡλικίας ἀπὸ εἴκοσι ἕως εἰκοσιπέντε ἐτῶν καί 6 φοιτητὲς ἔχουν περάσει τὸ εἰκοστὸ πέμπτο ἔτος.

Ε. 4/ 28 φοιτητὲς τελείωσαν δημόσιο σχολεῖο, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι 22 τελείωσαν ἰδιωτικὸ σχολεῖο.

Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα χρόνια τῶν γυμνασιακῶν τοὺς σπουδῶν, 22 ἦταν ἐγγεγραμμένοι σὲ κλασικά τμήματα, 18 σὲ πρακτικά, 2 φοιτητὲς τελείωσαν ἐμπορικὸ γυμνάσιο καί 8 δέν ἀπαντοῦν στὴν ἐρώτηση αὐτή. Ἡ ἐπίδοσή τους στὴν τελευταία τάξη τοῦ γυμνασίου ἦταν ἡ ἑξῆς: 22 παίρουν τὸ βαθμὸ «προακτέος», 16 τὸ βαθμὸ «καλῶς», 6 τὸ βαθμὸ «λίαν καλῶς», 6 δέν ἀπαντοῦν στὴν ἐρώτηση αὐτή.

Ε. 5/ 2 ἀπὸ τοὺς φοιτητὲς αὐτοὺς ἔμειναν στάσιμοι μιά φορά κατὰ τὴ διάρκεια τῶν γυμνασιακῶν τοὺς σπουδῶν.

Ε. 6/ 12 φοιτητὲς μᾶς εἶπαν ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν δέν ὑπῆρχαν μαθήματα ποὺ τοὺς ἐνδιέφεραν ἰδιαίτερα.

Ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους 38, 24 προτιμοῦσαν φιλολογικὰ μαθήματα καί ἀπ' αὐτοὺς 23 μᾶς δήλωσαν ὅτι εἶχαν καλύτερους βαθμοὺς στὰ μαθήματα αὐτά. Οἱ ἄλλοι 14 προτιμοῦσαν τὰ πρακτικὰ μαθήματα καί ὅλοι τοὺς εἶχαν καλύτερους βαθμοὺς στὰ μαθήματα αὐτά.

Ε. 7/ Ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφές ἔχουν 44 φοιτητὲς. Ἀπ' αὐτοὺς 32 ἔχουν ἓναν ἀδελφό(η), 7 ἔχουν δύο, καί 5 τρεῖς ἢ περισσότερους(ες). Μικρότερα ἀδελφία ἔχουν 16 φοιτητὲς, καί μεγαλύτερα 28 φοιτητὲς. Ἀπὸ τὰ ἀδελφία τοὺς 10 φοιτοῦν στὸ γυμνάσιο, 10 εἶναι φοιτητὲς, 15 ἔχουν ἤδη ἀποκτήσει ἓνα ἀνάτοιο δίπλωμα, 5 ἐργάζονται καί 2 ἦταν χωρὶς ἐργασία κατὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἐνῶ 2 ἄτομα δέν μᾶς δίνουν πληροφορίες σχετικά μὲ τίς σπουδὲς ἢ τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἀδελφῶν τους.

Ε. 8/ Ἐπάγγελμα τοῦ πατέρα: 14 ἄσκουν ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, 5 εἶναι ἔμποροι, 6 εἶναι ἐκπαιδευτικοί, 3 εἶναι ἐργάτες, 5 ὑπάλληλοι, 5 στρατιωτικοί ἢ δημοσίου ὑπάλληλοι, καί 12 εἶναι συνταξιῶχοι.

Ἐπάγγελμα τῆς μητέρας: 11 ἄσκουν ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, 3 εἶναι ἐκπαιδευτικοί, 5 εἶναι ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, καί 31 ἄσχοιοῦνται μὲ τὰ οικιακά.

Σχετικά μὲ τὰ διπλώματα τῶν γονέων ἔχουμε τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

"Όσον αφορά τον πατέρα: 9 έχουν άπολυτήριο δημοτικού σχολείου, 12 έχουν άπολυτήριο γυμνασίου, 26 δίπλωμα ανώτατης σχολής, και 3 δέν έχουν κανένα δίπλωμα.

"Όσον αφορά τη μητέρα: 7 έχουν άπολυτήριο δημοτικού σχολείου, 31 έχουν άπολυτήριο γυμνασίου, 7 δίπλωμα ανώτατης σχολής, και 5 δέν έχουν κανένα δίπλωμα.

E. 9/ 'Από τις οικογένειες τών φοιτητών του δείγματος, 43 κατοικούν σε πόλη 100.000 κατοίκων και άνω, 4 σε πόλη μεγαλύτερη τών 10.000 και μικρότερη τών 25.000 κατοίκων, ένας σε πόλη μεγαλύτερη τών 1.000 άλλα μικρότερη τών 10.000 κατοίκων, και 2 κατοικούν σε χωριά μικρότερα τών 1.000 κατοίκων.

"Εκτός από τούς 2 φοιτητές που οί οικογένειές τους κατοικούν σε χωριά και που υποχρεώθηκαν να τελειώσουν τις γυμνασιακές τους σπουδές στην πλησιέστερη πόλη, όλοι οι άλλοι τελείωσαν τις γυμνασιακές τους σπουδές στην πόλη που κατοικούν οί γονείς τους.

E. 10/ Οί μνηιαίες άποδοχές τών γονέων είναι οί ακόλουθες:

4 οικογένειες κερδίζουν λιγότερο από 5.000 δρχ., 9 οικογένειες κερδίζουν από 5.000 έως 15.000 δρχ., 15 οικογένειες περισσότερο από 15.000 δρχ. και λιγότερο από 20.000 δρχ., και 21 οικογένειες περισσότερο από 20.000 δρχ. τό μήνα: ένας φοιτητής αδυνατεί να προσδιορίσει τό μνηιαίο εισόδημα της οικογένειάς του.

Οικίες ή διαμερίσματα: 7 οικογένειες δέν έχουν καθόλου σπίτι ή διαμέρισμα, 18 οικογένειες έχουν ένα σπίτι ή διαμέρισμα, και 25 οικογένειες έχουν ένα ή περισσότερα σπίτια ή διαμερίσματα.

E. 11/ 'Από τούς φοιτητές του δείγματος, 7 κατοικούν στη Cité Universitaire ή σε άλλες φοιτητικές στέγες, 20 κατοικούν σε νοικιασμένα από ιδιώτες δωμάτια, 13 νοικιάζουν ένα διαμέρισμα μόνο τους, 2 κατοικούν σε ξενοδοχείο, 5 μοιράζονται ένα δωμάτιο ή διαμέρισμα με άλλους φίλους, ένας φιλοξενείται από συγγενείς του, και 2 δέν προσδιορίζουν άκριβώς που κατοικούν.

E. 12/ 2 φοιτητές είναι ύπότροφοι (δέν προσδιορίζουν τίνος οργανισμού). 'Η ύποτροφία του ενός φτάνει τά 1.000 φράγκα.

E. 13/ 5 φοιτητές δέν παίρνουν καθόλου χρήματα από την οικογένειά τους. 'Από τούς ύπόλοιπους 45, οί 12 παίρνουν λιγότερα από 1.000 φράγκα τό μήνα, και 30 περισσότερο από 1.000 φράγκα. Μεταξύ τών δύο τελευταίων είναι και 2 ύπότροφοι.

E. 14/ 45 φοιτητές δέν εργάζονται καθόλου, 1 εργάζεται σαράντα ώρες την εβδομάδα και δύο τό χρόνο, και 4 εργάζονται από καιρό στό καιρό, ή μόνο λίγες ώρες την ημέρα. Κανείς από τούς 50 φοιτητές του δείγματος μς δέν έχει κάρτα εργασίας.

E. 15/ 25 φοιτητές δηλώνουν ότι δέν άνήκουν σε

καμία όργάνωση ή σύλλογο (πολιτικού, συνδικαλιστικού ή άκόμη και άθλητικού χαρακτήρα), 8 είναι έγγεγραμμένοι σε συνδικάτα ή πολιτικές όργανώσεις, τέλος 17 δέν άπαντον στην έρώτηση αυτή.

E. 16/ 7 φοιτητές λένε ότι δέν έχουν προσανατολισθεί πολιτικά, ενώ αντίθετα οι ύπόλοιποι 43 έχουν ήδη προσανατολισθεί πολιτικά.

E. 18/ 28 φοιτητές διαβάζουν "τακτικά" ελληνικές έφημερίδες, 21 "άπό καιρό σε καιρό", και 1 ποτέ.

E. 19/ 27 φοιτητές ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για τά πολιτικά άρθρα, 23 για τά κοινωνικά θέματα, 6 για τά μορφωτικά και επιστημονικά θέματα, και 20 δηλώνουν ότι διαβάζουν με τό ίδιο ενδιαφέρον όλα τά άρθρα της έφημερίδας. (Τό σύνολο ξεπερνά τούς 50. Αυτό όφείλεται στό γεγονός ότι πολλοί φοιτητές ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για περισσότερα από ένα θέματα).

E. 20/ Πότε άποφάσισαν να κάνουν ανώτατες σπουδές: Πρίν από τό τέλος της πέμπτης γυμνασίου 35 φοιτητές. Στη διάρκεια της έκτης γυμνασίου 14 φοιτητές. Μετά τό τέλος του γυμνασίου ένας φοιτητής.

E. 21/ Πότε άποφάσισαν να σπουδάσουν στο εξωτερικό: Πρίν από τό τέλος της πέμπτης γυμνασίου 7 φοιτητές. Στη διάρκεια της έκτης γυμνασίου 24 φοιτητές. Μετά τό τέλος του γυμνασίου 19 φοιτητές.

Στην έρώτηση "πόσα χρόνια μετά τό τέλος τών γυμνασιακών σας σπουδών πήρατε την άπόφαση να σπουδάσετε στο εξωτερικό", άπαντούν ως έξής:

Μετά ένα χρόνο, 6 φοιτητές. Μετά 2 χρόνια, 8 φοιτητές. Μετά 3 χρόνια, 2 φοιτητές. Δέν άπαντούν 3 φοιτητές.

E. 22/ 'Από τούς 50 φοιτητές του δείγματος: 31 πήραν μέρος στις εισαγωγικές εξετάσεις. 'Απ' αυτούς 6 πέτυχαν στις εξετάσεις αυτές (ένας φοιτητής πέτυχε τη δεύτερη φορά) και 25 φοιτητές άπέτυχαν (άπ' αυτούς 16 μία φορά, και 19 δύο ή περισσότερες φορές). 19 φοιτητές έφυγαν από την Έλλάδα χωρίς να δώσουν εισαγωγικές εξετάσεις.

E. 23/ 23 φοιτητές μς είπαν ότι στην περίπτωση που θα γίνονταν δεκτοί από ένα ελληνικό πανεπιστήμιο δέν θα είχαν άποφασίσει να σπουδάσουν στο εξωτερικό. 25 είπαν ότι θα προτιμούσαν να σπουδάσουν στο εξωτερικό, έστω κι άν είχαν εισαχθεί σε ελληνικό πανεπιστήμιο, 2 δέν άπάντησαν στην έρώτηση αυτή.

Στη συμπληρωματική έρώτηση γιατί θα προτιμούσαν να σπουδάσουν στο εξωτερικό ενώ θα είχαν εισαχθεί σ' ένα ελληνικό πανεπιστήμιο, 9 φοιτητές δέν άπάντησαν. 'Απ' αυτούς 7 έδωσαν τό λιγότερο μία φορά εισαγωγικές εξετάσεις και άπέτυχαν και 2 πήγαν στο εξωτερικό χωρίς να δώσουν καθόλου εισαγωγικές εξετάσεις. 6 φοιτητές δήλωσαν ότι άποφάσισαν να σπουδάσουν στο εξωτερικό γιατί δέν μπορούσαν να παρακολουθήσουν στην Έλλάδα τις έπιστήμες που τούς ενδιέφεραν (Κοινωνιολογία και

Ψυχολογία). Ἀπ' αὐτούς 5 πῆγαν στὴ Γαλλία χωρὶς νὰ δώσουν ἐξετάσεις στὴν Ἑλλάδα. ὁ βος πῆγε στὴ Γαλλία ἄφοδ' ἀπέτυχε μία φορά στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις καὶ ἀφοδ' ἄλλως ἐν τῷ μεταξὺ κατεῖθθη σπουδῶν. 4 φοιτητὲς μᾶς εἶπαν ὅτι προτίμησαν νὰ σπουδάσουν στὴ Γαλλία γιατί τὸ ἐπίπεδο σπουδῶν εἶναι ἐκεῖ ὑψηλότερο. Ἀπ' αὐτούς 2 ἀπέτυχαν στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις, ἀλλὰ ἐπειδὴ οἱ ἐπιστῆμες πού τοὺς ἐνδιέφεραν δὲν διδάσκονται στὴν Ἑλλάδα, διάλεξαν τὴ Γαλλία γιὰ χώρα σπουδῶν. 1 φοιτητὴς πού πέτυχε στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις, διάλεξε τὸ ἑξωτερικὸ γιὰ «πολιτικὸς λόγους». 3 φοιτητὲς ἐγκατέλειψαν τὴν Ἑλλάδα γιὰ τὰ «avantages» (χωρὶς ἄλλη ἐξήγηση) πού προσφέρουν οἱ σπουδὲς στὸ ἑξωτερικὸ καὶ γιὰ νὰ γνωρίσουν «καινούργιες ἐμπειρίες». Ἀπ' αὐτούς, δύο δὲν ἔδωσαν καθόλου εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις καὶ ὁ τρίτος ἔφυγε παρ' ὅλο πού εἶχε πετύχει στὶς ἐξετάσεις αὐτές.

Οἱ 19 φοιτητὲς πού ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ δώσουν εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις ἀπαντοῦν ὡς ἑξῆς στὴν παραπάνω ἐρώτηση: 9 μᾶς εἶπαν ὅτι θὰ προτιμοῦσαν νὰ μείνουν στὴν Ἑλλάδα (6 ἔαν δὲν ὑπῆρχε τὸ ἔμπόδιο τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων καὶ 3 ἔαν οἱ ἐπιστῆμες πού τοὺς ἐνδιέφερον διδάσκονται στὴν Ἑλλάδα). Οἱ 10 ὑπόλοιποι δήλωσαν ὅτι θὰ προτιμοῦσαν νὰ σπουδάσουν στὸ ἑξωτερικὸ ἀκόμη καὶ ἂν θὰ γίνονταν δεκτοὶ ἀπὸ τὰ ἐλλήνων πανεπιστήμια. 4 γιατί οἱ ἐπιστῆμες πού τοὺς ἐνδιέφερον δὲν διδάσκονται στὴν Ἑλλάδα, 2 γιατί οἱ σπουδὲς στὸ ἑξωτερικὸ εἶναι «καλύτερες», 2 γιατί τοὺς «ἐνδιέφει ἡ ζωὴ στὸ ἑξωτερικόν», 1 γιατί ὁ σύζυγος σπουδάζει στὸ Παρίσι, καὶ 1 δὲν ἐξηγεῖ τοὺς λόγους.

E. 24/ Οἱ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους οἱ φοιτητὲς τοῦ δειγμάτος μας «ἤρθαν» στὴ Γαλλία εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: 20 φοιτητὲς διάλεξαν τὴ Γαλλία γιατί ἤξεραν γαλλικά. 13 φοιτητὲς γιατί ἐντυπωσιάστηκαν ἀπὸ τὴ φήμην τῶν γαλλικῶν πανεπιστημίων. 9 γιατί οἱ ἐπιστῆμες πού τοὺς ἐνδιέφεραν δὲν διδάσκονται στὴν Ἑλλάδα. 10 γιατί εἶχαν συγγενεῖς ἢ φίλους πού σπουδάζουν στὴ χώρα αὐτή. (Τὸ σύνολο τῶν ἀπαντήσεων ὑπερβαίνει τίς 50, γιατί μερικοὶ φοιτητὲς ἔδωσαν περισσότερες ἀπὸ μία ἀπαντήσεις).

E. 25/ Ἀπὸ τοὺς 50 φοιτητὲς τοῦ δειγμάτος, 37 ἔχουν συγγενεῖς ἢ φίλους πού σπουδάζουν ἢ σπούδασαν στὴ Γαλλία. Ἀπ' αὐτούς 5 εἶχαν πατέρα ἢ μητέρα πού εἶχαν σπουδάσει στὴ Γαλλία (οἱ τέσσερις πῆραν πανεπιστημιακὸ δίπλωμα στὴ χώρα αὐτή). 16 ἔχουν ἀδελφούς ἢ ἀδελφές, ἀπ' τοὺς ὁποίους 6 τελείως ἀνεξάρτητοι εἶναι σπουδῶν τούς καὶ 10 τίς συνεχιζόντων ἢ τίς ἔχουν ἐγκαταλείψει. 7 φοιτητὲς ἔχουν συγγενεῖς ἢ φίλους πού σπουδάζουν σὲ ἄλλη χώρα τοῦ ἑξωτερικοῦ. 6 εἶπαν ὅτι δὲν ἔχουν συγγενεῖς ἢ φίλους πού σπουδάζουν ἢ σπούδασαν στὸ ἑξωτερικόν.

E. 26/ Ἡ στάση τῶν γονέων ἐναντι τῆς ἀποφάσεως τῶν παιδιῶν τοὺς νὰ σπουδάσουν σὲ μία ἀνώτατη σχολή, εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

Πατέρας: 44 παρότρυναν τὰ παιδιά τους νὰ σπουδάσουν, 9 ἦταν ἐναντίον τῆς ἰδέας αὐτῆς, καὶ 4 ἦταν «ἀδιάφοροι».

Μητέρα: 45 παρότρυναν τὰ παιδιά τους νὰ κάνουν ἀκαδημαϊκὲς σπουδές, 3 ἦταν ἐναντίον, καὶ 2 ἦταν «ἀδιάφοροι».

E. 27/ Ὅταν πρόκειται γιὰ πανεπιστημιακὲς σπουδές στὸ ἑξωτερικόν, ἡ στάση τῶν γονέων μετατρέπεται ἐλαφρά.

Πατέρας: 33 παρότρυναν τὰ παιδιά τους νὰ σπουδάσουν στὸ ἑξωτερικόν 6 τάχθηκαν ἐναντίον τῆς ἰδέας αὐτῆς. 11 εἶναι «ἀδιάφοροι».

Μητέρα: 38 προτρέπουν, 8 εἶναι ἐναντίον τῆς ἰδέας αὐτῆς, 8 εἶναι «ἀδιάφοροι».

Διαπιστώνουμε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν γονέων πού προτρέπουν τὰ παιδιά τους νὰ κάνουν πανεπιστημιακὲς σπουδές μειώνεται ἀρκετὰ ἔαν οἱ σπουδὲς αὐτές πρόκειται νὰ γίνουν στὸ ἑξωτερικόν. Εἶναι ἴσως ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν γονέων πού ἀντικεινται στὴν ἰδέα αὐτῆς ἐλάχιστα ἀξάνεται. Αὐξήση μεγαλύτερη παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν γονέων οἱ ὁποῖοι εἶναι «ἀδιάφοροι». Κατὰ τὴ γνώμη μας, ἔνα μέρος τῶν γονέων αὐτῶν ἂν καὶ εἶναι ἐναντίον τῆς ἰδέας αὐτῆς, ὥστόσο δὲν ἐκφράζουν τὴ γνώμη τους καὶ ἀφήνουν τὰ παιδιά τους νὰ ἀποφασίσουν μόνα τους γιὰ τὸ τί θὰ πράξουν.

E. 28/ Στὸ διάστημα πού μεσολάβησε μεταξὺ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ οἱ φοιτητὲς τοῦ δειγμάτος πῆραν τὸ ἀπολυτήριό τους καὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐγγραφῆς σ' ἔνα γαλλικὸ πανεπιστήμιο: 15 φοιτητὲς ἔκαναν ἄλλες σπουδές, ἢ προετοιμάζονταν γιὰ τὰ γαλλικά πανεπιστήμια. 2 φοιτητὲς ἔκαναν τὴ στρατιωτικὴ τους θητεία. 11 ἐργάστηκαν. 22 δὲν ἀπαντοῦν στὴν ἐρώτηση αὐτή.

E. 29/ Ἐνας ἢ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀκόλουθους παράγοντες ἐπηρεῶσαν σημαντικὰ τοὺς φοιτητὲς γιὰ νὰ ἐπιλέξουν τὴ Γαλλία σὰ χώρα σπουδῶν:

— Ἡ γνώση τῆς γαλλικῆς (24 φοιτητὲς).

— Ἡ ἐλλείψη εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων (24 φοιτητὲς).

— Ἡ φήμην τῶν γαλλικῶν πανεπιστημίων (17 φοιτητὲς).

— Τὸ γεγονός ὅτι ὀρισμένες ἐπιστῆμες δὲν διδάσκονται στὴν Ἑλλάδα (8 φοιτητὲς).

— Ἡ ἀποτυχία τους στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις (8 φοιτητὲς).

— Ἡ ἐλευθερία πού πίστευαν ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ ἀπολαύσουν στὴ Γαλλία μακριὰ ἀπ' τὶς οἰκογενεῖς τους (6 φοιτητὲς).

— Ἡ πολιτικὴ κατάσταση στὴν Ἑλλάδα μέχρι τὸ 1974 (2 φοιτητὲς).

Οἱ ἀκόλουθοι παράγοντες ἐπηρεῶσαν σὲ μικρότερο βαθμὸν:

— Ἡ γνώση τῆς γαλλικῆς (13 φοιτητὲς).

-⁴Η έλλειψη εισαγωγικών εξετάσεων (9 φοιτητές).
 -⁵Η φήμη των γαλλικών πανεπιστημίων (14 φοιτητές).

-⁶Η μεγαλύτερη έλευθερία που θα έβρισκαν στη Γαλλία (4 φοιτητές).

E. 30/ 29 φοιτητές μās είπαν ότι επιδιώκουν επαφές με άλλους Έλληνες, 20 ότι δεν τις επιδιώκουν ιδιαίτερα, ένας ότι τις αποφεύγει.

E. 31/ 21 φοιτητές βρίσκουν τις επαφές με τους Γάλλους εύκολες, 29 τις βρίσκουν δύσκολες, ή επειδή δεν μιλάνε αρκετά καλά τη γαλλική, ή γιατί υπάρχει, κατά τη γνώμη τους, διαφορά χαρακτήρος.

⁷Όσον αφορά τις επαφές τους με τὰ πρόσωπα του αντίθετου φύλου, 28 από τους φοιτητές ή φοιτήτριες πιστεύουν ότι είναι πιο εύκολες, ενώ 22 έχουν αντίθετη γνώμη ή πιστεύουν ότι ή διαφορά φύλου δεν παίζει κανένα ρόλο.

E. 32/ Σχετικά με τις δυνατότητες νά εργασθουν όταν γυρίσουν στην Έλλάδα στον τομέα της επιστήμης που σπουδάζουν: 6 φοιτητές πιστεύουν ότι είναι πολύ ευνοϊκές, 13 ότι είναι ευνοϊκές, 20 ότι είναι λίγο ευνοϊκές, και τέλος 11 μās είπαν ότι δεν γνωρίζουν.

E. 33/ 31 φοιτητές είπαν ότι παρακολουθούν τις παραδόσεις στο πανεπιστήμιο τακτικά, 13 από καιρό σέ καιρό, 6 ότι δεν τις παρακολουθούν καθόλου. 37 φοιτητές παρακολουθούν τακτικά εργαστήρια ή φροντιστήρια, 9 από καιρό σέ καιρό, και 4 φοιτητές καθόλου. ⁸Από τους φοιτητές που δεν παρακολουθούν καθόλου τὰ μαθήματα στο πανεπιστήμιο ή που τὰ παρακολουθούν από καιρό σέ καιρό, 5 λένε ότι αυτό συμβαίνει, γιατί έχουν δυσκολίες με τη γλώσσα, 2 γιατί δεν έχουν καιρό, 8 γιατί δεν βρίσκουν τις παραδόσεις ενδιαφέρουσες, και 7 δεν εξηγούν γιατί δεν παρακολουθούν.

E. 34/ Στους διαγωνισμούς παίρνουν μέρος 45 από τους 50 του δείγματος. ⁹Απ' αυτούς 12 είχαν «καλά» αποτελέσματα, 32 «μέτρια», και ένας «άσχημα». Οι 5 δεν διαγωνίσθηκαν γιατί έκριναν ότι δεν ήταν ακόμη έτοιμοι ή γιατί άλλαξαν εν τω μεταξύ σχολή.

E. 35/ Στην έρώτηση, εάν με την πείρα που αποκτήσαν σπουδάζοντας στη Γαλλία θά συμβούλευαν ένα συγγενή ή φίλο νά σπουδάσει στη Γαλλία, 33 φοιτητές απάντησαν ότι θά τον συμβούλευαν, 15 αντίθετα δεν θά τον συμβούλευαν, και 2 απάντησαν ότι αυτό «εξαρτάται» από διάφορους παράγοντες.

E. 36/ ¹⁰Αμέσως μετά τὸ τέλος των σπουδών τους: 23 φοιτητές σκέπτονται νά γυρίσουν στην Έλλάδα. ¹¹Απ' αυτούς, ένας σκέπτεται νά εργασθεί σέ οικογενειακή έπιχειρήση, και 4 λογαριάζουν νά κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές στην Έλλάδα. Στη Γαλλία, σκοπεύουν νά μείνουν γιά νά εργασθουν 5 φοιτητές, και 6 γιά νά κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές. 3 φοιτητές σκοπεύουν νά κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές σ'ένα άλλο κράτος χωρίς νά προσδιορίσουν ποίο (έκτός Έλλάδος και Γαλλίας). Τέλος, 13 φοιτητές

δέν έχουν αποφασίσει τί θά κάνουν μετά τὸ τέλος των σπουδών τους.

E. 37/ Στην έρώτηση, εάν νομίζουν ότι στην Έλλάδα με τὸ δίπλωμα γαλλικό πανεπιστημίου θά αμείβονται περισσότερο απ' αυτούς που έχουν πτυχίο ελληνικού πανεπιστημίου, 20 φοιτητές απάντησαν ότι νομίζουν ότι θά αμείβονται περισσότερο, ενώ 30 δέν τὸ νομίζουν.

E. 38/ ¹²Όσον αφορά τὸ γαλλικό πανεπιστημιακό δίπλωμα σέ σχέση με τὸ ελληνικό, οί φοιτητές πιστεύουν: 23 ότι είναι ανώτερο, 10 ότι έχει την ίδια αξία, 4 ότι είναι κατώτερο από τὸ ελληνικό, 10 δέν γνωρίζουν, 3 δέν μπορούν νά συγκρίνουν γιατί δέν υπάρχει αντίστοιχο δίπλωμα στην Έλλάδα.

ἐπαλήθευση τῶν πιθανολογούμενων αἰτίων

Χρόνος λήγους τῆς ἀποφάσεως ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν γιά τῆ συνέχιση σπουδῶν στίς Ἀνώτατες Σχολές

¹³Η απόφαση των νέων, που τελικά σπουδάζουν στο εξωτερικό, νά συνεχίσουν τις μεταγυμνασιακές σπουδές τους δέν φαίνεται νά συμπίπτει ἐξ ἀρχῆς με τὸ τελικό αποτέλεσμα. ¹⁴Η τελική δηλαδή απόφαση νά σπουδάσουν στο εξωτερικό διαμορφώνεται σταδιακά σέ συνάρτηση με τήν προσωπική ἐκτίμηση των δυνατοτήτων ἐπιτυχίας στο ἐσωτερικό ή με ένα ή περισσότερα από τὰ άλλα πιθανολογούμενα αἷτια. Αυτό ἐπαληθεύεται από τις ἀκόλουθες απαντήσεις στίς ἐρωτήσεις 20 και 21.

Πρὶν τελειώσουν τήν πέμπτη τάξη του γυμνασίου, 35 φοιτητές είχαν αποφασίσει νά κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές απ' αυτούς, 7 μόνο είχαν ήδη αποφασίσει νά σπουδάσουν στο εξωτερικό. Στη διάρκεια τῆς ἑκτης γυμνασίου, 14 άτομα αποφασίζουν νά κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές, από τὰ ὁποία τὰ 10 στο εξωτερικό. ¹⁵Αλλά ὁ ἀριθμός των ἀτόμων που αποφασίζουν στην τελευταία τάξη του γυμνασίου νά σπουδάσουν στο εξωτερικό, φτάνει τελικά τους 24, γιατί στὰ 10 προηγούμενα άτομα προστίθενται 14 από κείνα που είχαν αποφασίσει στην πέμπτη γυμνασίου νά κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές, και που πήραν τήν απόφαση νά τις πραγματοποιήσουν στο εξωτερικό ένα χρόνο ἀργότερα.

¹⁶Η τελική εικόνα διαμορφώνεται ὡς ἐξῆς: 49 από τους 50 φοιτητές του δείγματος είχαν αποφασίσει νά κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές πρὶν τελειώσουν τὸ γυμνάσιο. ¹⁷Απ' αυτούς είχαν ήδη αποφασίσει νά σπουδάσουν στο εξωτερικό πρὶν ἀπὸ τήν πέμπτη γυμνασίου 7 φοιτητές. Πρὶν τὸ τέλος τῆς ἑκτης γυμνασίου, ὁ ἀριθμός τους φτάνει τους 31, γιατί στους 7 αυτούς προστίθενται οί 14 που είχαν μὲν αποφασίσει νά κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές ἀπὸ τήν πέμπτη τάξη, ἀλλά που ἀποφάσισαν νά τις πραγματοποιήσουν στο εξωτερικό, όταν πήγαν στην ἑκτη γυμνασίου. Στὸ σύνολο αυτό προστίθενται οί 10 φοιτητές που ἀποφάσισαν στην ἑκτη γυμνασίου νά

σπουδᾶσουν στό ἐξωτερικό. 19 φοιτητές πού ὄσο πῆγανov στό γυμνάσιο εἶχαν ἀποφασίσει νά κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές, ἀποφασίζον νά τίς πραγματοποιήσουν στό ἐξωτερικό ἓνα, δύο ἢ ἀκόμη καί τρία χρόνια μετά τό τέλος τοῦ γυμνασίου.

Ἄποws θά δοῦμε παρακάτω, συνολικά 31 φοιτητές ἔδωσαν εἰσαγωγικές ἐξετάσεις. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἀπό τοὺς 31 φοιτητές πού πρὶν τελειώσουν τό γυμνάσιο εἶχαν πᾶρει τήν ἀπόφαση νά σπουδᾶσουν στό ἐξωτερικό, ἔδωσαν παρ' ὅλα αὐτά εἰσαγωγικές ἐξετάσεις στά ἑλληνικά πανεπιστήμια.

Ἐπαλήθευση τῆς πρώτης ὑποθέσεως (ἐρωτήσεις 22, 23, 29)

Ἀπό τοὺς 50 φοιτητές τοῦ δείγματος, 31 ἔδωσαν εἰσαγωγικές ἐξετάσεις. Ἀπ' αὐτοὺς 6 πέτυχαν στίς ἐξετάσεις αὐτές, καί οἱ ὑπόλοιποι 25 ἀπέτυχαν μιά ἢ περισσότερες φορές. 23 ἀπό τοὺς φοιτητές τοῦ δείγματος ἀπαντοῦν (στήν ἐρώτηση 23) ὅτι ἂν μπορούσαν νά ἐγγραφοῦν στά ἑλληνικά πανεπιστήμια θά προτιμοῦσαν νά σπουδᾶσουν στήν Ἑλλάδα. 2 φοιτητές δέν ἀπαντοῦν στήν ἐρώτηση αὐτή καί οἱ 25 ὑπόλοιποι δηλώνουν ὅτι θά προτιμοῦσαν νά σπουδᾶσουν στό ἐξωτερικό ἀκόμη καί ἂν μπορούσαν νά ἐγγραφοῦν στά ἑλληνικά πανεπιστήμια. Ἡ διαβεβαίωση τῶν τελευταίων αὐτῶν θά πρέπει νά γίνει δεκτὴ μὲ ἐπιφύλαξη γιατί 10 ἀπ' αὐτοὺς ἀπέτυχαν στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις τουλάχιστον μιά φορά.

Στὴν ἐρώτηση γιατί προτιμοῦσαν νά σπουδᾶσουν στό ἐξωτερικό, ἔστω κι ἂν εἶχαν τὴ δυνατότητα νά σπουδᾶσουν στήν Ἑλλάδα, 9 φοιτητές δέν ἀπάντησαν. Εἶναι ὁμως γνωστό ὅτι 7 ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν ἀποτύχει στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις. Ἀπ' τοὺς 19 φοιτητές πού ἔφωγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νά δώσουν ἐξετάσεις, 6 δὴλῶσαν ὅτι προτιμοῦσαν νά σπουδᾶσουν στήν Ἑλλάδα ἂν μπορούσαν νά ἐγγραφοῦν στά ἑλληνικά πανεπιστήμια. Ἡ ἐρ. 29 παρέχει συμπληρωματικές πληροφορίες. 33 φοιτητές μᾶς εἶπαν ὅτι διάλεξαν τὴ Γαλλία γιατί στὴ χώρα αὐτὴ οἱ εἰσαγωγικές ἐξετάσεις εἶναι ἀνυπαρκτες καί ἡ ἐγγραφή στά γαλλικά πανεπιστήμια σχετικὰ εὐκόηη. Γιά 22 ἀπ' αὐτοὺς, αὐτὸς ἦταν ὁ κύριος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο διάλεξαν τὴ χώρα αὐτὴ. Ἀπ' τοὺς 33 αὐτοὺς φοιτητές, 19 ἀπέτυχαν στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις, καί 4 πέτυχαν. Ἀπὸ τοὺς 10 ὑπόλοιπους, μόνο 3 εἶχαν διαλέξει ἐπιστήμες πού δέν διδάσκονται στήν Ἑλλάδα, οἱ ἄλλοι 7 προφανῶς φοβήθηκαν τὴ δοκιμασία τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων καί γνωρίζοντας ὅτι εἶναι ἀρκετὰ εἰκόηο νά ἐγγραφεῖ κανεὶς στά γαλλικά πανεπιστήμια, πῆραν τὴν ἀπόφαση, πρὶν ἢ μετά τὴν ἀποφοίτηση ἀπὸ τό γυμνάσιο, νά σπουδᾶσουν στὴ Γαλλία.

Συνοπτικά, μπορούμε νά ποῦμε ὅτι ἀπό τοὺς 50 φοιτητές τοῦ δείγματος, 25 ἀποφᾶσισαν νά σπουδᾶσουν στό ἐξωτερικό ἐπειδὴ ἀπέτυχαν στίς εἰσαγωγί-

κές ἐξετάσεις καί τουλάχιστον 6 ἐπειδὴ φοβόντουσαν μιά ἐνδεχόμενη ἀποτυχία.

Τὸ συμπέρασμα στό ὁποῖο καταλήγουμε ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτά εἶναι ὅτι τό κύριο αἶτιο τῆς φοιτητικῆς μεταναστεύσεως εἶναι οἱ εἰσαγωγικές ἐξετάσεις, πού ἀποκλείουν ἀπὸ τὰ ἑλληνικά πανεπιστήμια ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ νέων.

Ἐπαλήθευση τῆς ὑποθέσεως 2 (ἐρωτ. 24 καί 29)

13 φοιτητές μᾶς εἶπαν ὅτι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο «ἤρθαν» στὴ Γαλλία ἦταν ἡ φήμη τῶν γαλλικῶν πανεπιστημίων (ἐρωτ. 24). Ἀπ' αὐτοὺς, 4 εἶχαν ἀποφασίσει νά σπουδᾶσουν στό ἐξωτερικό πρὶν τελειώσουν τό γυμνάσιο, 5 δέν ἔδωσαν εἰσαγωγικές ἐξετάσεις καί 8 ἔδωσαν εἰσαγωγικές ἐξετάσεις καί ἀπέτυχαν.

Στὴν ἐρώτηση 29, 17 φοιτητές μᾶς εἶπαν ὅτι ἡ φήμη τῶν γαλλικῶν πανεπιστημίων τούς ἐπηρεάσε πολύ στήν ἐκλογὴ τῆς χώρας αὐτῆς. Ἀπ' αὐτοὺς, 3 εἶχαν ἀποφασίσει νά σπουδᾶσουν στό ἐξωτερικό πρὶν τελειώσουν τό γυμνάσιο, 10 δέν ἔδωσαν εἰσαγωγικές ἐξετάσεις, καί 7 ἔδωσαν καί ἀπέτυχαν.

Ἰστερα ἀπ' ὅλ' αὐτά, καταλήγουμε στό συμπέρασμα ὅτι μόνο 4 ἢ 5 φοιτητές ἀποφᾶσισαν νά σπουδᾶσουν σὲ γαλλικά πανεπιστήμια ἰδιωτ τῆς καλῆς τους φήμης.

Ἐπαλήθευση τῆς ὑποθέσεως 3 (ἐρωτ. 24 καί 29)

9 φοιτητές μᾶς εἶπαν ὅτι «ἤρθαν» στὴ Γαλλία γιατί οἱ σπουδές πού τοὺς ἐνδιαφέρουν δέν διδάσκονται στήν Ἑλλάδα. Ἀπ' αὐτοὺς ἓνας ἀπέτυχε στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις καί 2 πέτυχαν. Στὴν ἐρώτηση 29, ἡ ἀπάντηση ἦταν ὅτι ὁ λόγος αὐτὸς τούς ἐπηρεάσε πολύ (8 ἄτομα).

Ἐπαλήθευση τῆς ὑποθέσεως 4 (ἐρωτ. 23 καί 29)

Γιά καθαρά πολιτικούς λόγους εἶπαν ὅτι ἀποφᾶσισαν νά σπουδᾶσουν στό ἐξωτερικό μόνο 2 φοιτητές. Καί οἱ 2 πῆραν μέρος στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις, στίς ὁποῖες μόνον ὁ ἓνας πέτυχε.

Ἐπαλήθευση τῆς ὑποθέσεως 5 (ἐρωτ. 23, 24 καί 29)

Συνολικά 10 φοιτητές διάλεξαν τὴ Γαλλία γιὰ νὰ «αἰσθάνονται πῶ ἐλεύθεροι», γιατί τοὺς «ἀρέσει ἡ περιπέτεια», ἢ γιὰ νά γνωρίσουν «καινούργιες ἐπιπερίες». Ἀπ' αὐτοὺς, οἱ 5 πέτυχαν στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις, καί οἱ ὑπόλοιποι ἀπέτυχαν. Ἀπὸ τοὺς 10 αὐτοὺς, οἱ 6 μᾶς εἶπαν ὅτι ὁ παράγοντας αὐτὸς ἐπηρεάσε πολύ τὴν ἀπόφασή τους νά πάνε στὴ Γαλλία. Στὴν ἐρώτηση 24 ὁμως «γιατί ἤρθατε στὴ Γαλλία», κανεὶς φοιτητῆς δέν ἀναφέρει τό λόγο αὐτό.

'Επαλήθευση της υπόθεσως 6 (έρωτ. 24, 25 και 35)

Από τούς 50 φοιτητές του δείγματος μόνο 6 έχουν συγγενείς ή φίλους στο έξωτερικό. 37 φοιτητές έχουν ένα κοντινό συγγενή ή φίλο που σπουδάζει ή σπούδασε στη Γαλλία (5 είχαν τον πατέρα ή τη μητέρα τους, 16 αδελφό ή αδελφούς, και 10 έχουν φίλους).

Στήν ερώτηση 24, 10 φοιτητές μόνο άπάντησαν ότι τούς παρακίνησε να έρθουν στη Γαλλία τό γεγονός ότι είχαν συγγενείς ή φίλους.

Από τίς άπαντήσεις που δόθηκαν στήν ερώτηση 35 γνωρίζουμε ότι 33 από τούς φοιτητές του δείγματος θά συμβούλευαν συγγενείς ή φίλους να σπουδάσουν στη Γαλλία. Απ' αυτούς 12 άπέτυχαν μία φορά στίς εισαγωγικές εξετάσεις, άλλοι 12 δύο φορές, τέλος 9 πήγαν στη Γαλλία χωρίς να δώσουν καθόλου εισαγωγικές εξετάσεις.

Τό συμπέρασμα στο όποιο καταλήγουμε ύστερα άπ' όλα αυτά, είναι ότι ο παράγοντας αυτός είναι άποφασιστικός μόνο όσον άφορά τήν έκλογή τής χώρας σπουδών και έφ' όσον ή άπόφαση για τή μετανάστευση έχει ήδη ληφθεί.

'Ο ρόλος τής γλώσσας στήν έκλογή τής χώρας σπουδών (έρωτ. 24, 29, 35)

24 φοιτητές δήλωσαν ότι ήρθαν στη Γαλλία γιατί γνώριζαν τή γλώσσα. Στήν ερώτηση 29, 24 φοιτητές άπάντησαν ότι ή γνώση τής γλώσσας ήταν ένας από τούς παράγοντες που έπαιξαν βασικό ρόλο στήν άπόφασή τους να διαλέξουν τή Γαλλία σαν χώρα σπουδών, για 13 άλλους ο παράγοντας αυτός έπαιξε μικρό ρόλο. Από τούς 37 αυτούς φοιτητές, 12 άπέτυχαν στίς εισαγωγικές εξετάσεις μία φορά και άλλοι 12 άπέτυχαν δύο ή περισσότερες φορές.

Αξίζει να σημειωθεί ότι από τούς 24 φοιτητές που δηλώνουν ότι ή γνώση τής γλώσσας ήταν ένας από τούς παράγοντες που έπαιξαν βασικό ρόλο στήν άπόφασή τους να διαλέξουν τή Γαλλία σαν χώρα σπουδών, 22 θά συμβούλευαν ένα συγγενή ή φίλο να σπουδάσει στη χώρα αυτή. Θά πρέπει να σημειωθεί ότι 22 από τούς 24 φοιτητές που δήλωσαν ότι ή γνώση τής γλώσσας ήταν ένας από τούς βασικούς παράγοντες για τήν έκλογή τής Γαλλίας σαν χώρας σπουδών, είπαν ότι θά συμβούλευαν ένα συγγενή ή φίλο να σπουδάσει στη Γαλλία. Τό γεγονός αυτό άποδεικνύει ότι οί φοιτητές που μεταναστεύουν και που έχουν καλή τή γλώσσα, ξεπερνούν εύκολα τά προβλήματα προσαρμογής.

Τό σύνολο τών άπαντήσεων που δόθηκαν τόσο στο έρωτηματολόγιο όσο και στίς μή καταυθινόμενες συζητήσεις που είχαμε με τούς φοιτητές πριν από τή σύνταξη του έρωτηματολογίου, μάς κάνει να πιστεύουμε ότι πολλοί από τούς φοιτητές αυτούς μετά ένα διάστημα παραμύθι στο έξωτερικό έχουν

τήν τάση, ή όποία άλλωστε δικαιολογείται ψυχολογικά, να ξεχνούν τούς πραγματικούς λόγους που τούς άνάγκασαν να μεταναστεύουν για να σπουδάσουν, πράγμα που έχει σαν άποτέλεσμα τή μεγάλη άνοδο του έπιπέδου σπουδών στο έξωτερικό. Έτσι οί φοιτητές γίνονται άθέλγητα προπαγανδιστές «μεταναστεύσεως».

κατηγορίες και τάξεις άτομων που έχουν σχέση με τή φοιτητική μετανάστευση

Τά άτομα αυτά προέρχονται κυρίως από οικογένειες που ζουν σε μεγάλες πόλεις (πάνω από 100.000 κατοίκους), κι επειδή συμβαίνει τό μορφωτικό και οικονομικό επίπεδο τών γονέων τους να είναι ύψηλό για τά έλληνικά δεδομένα, αισθάνονται περισσότερο τήν άνάγκη σπουδών μία και οί γονείς δέν φείδονται χρημάτων προκειμένου να μορφωθούν τά παιδιά τους.

Τόσο ο πατέρας όσο και ή μητέρα προτρέπουν τά παιδιά τους να κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές. Αν τά παιδιά τους δέν μπορούν να σπουδάσουν στήν Ελλάδα, μία σημαντική πλειοψηφία από τούς γονείς αυτούς τά ένθαρρύνουν να σπουδάσουν στο έξωτερικό. Ο αριθμός τών γονέων, τούς όποιους φαίνεται να φοβίζει ή προοπτική αυτή, δέν είναι μεγάλος. Αντιθέτα, αδέναται αισθήσει τό αριθμός τών γονέων που είναι άδιάφοροι (αυτοί άποφεύγουν να εκφράσουν γνώμη σχετικά με τό θέμα). Αυτό ίσως σημαίνει ότι ένώ ή προοπτική τών σπουδών στο έξωτερικό τούς φοβίζει, ώστόσο, επειδή δέν έχουν να πάρουν άρνητική στάση (γιατί γνωρίζουν τήν άξία τών σπουδών) παραμένουν οδδέτεροι και άφήνουν τήν πρωτοβουλία στα παιδιά τους.

Παρ' όλο ότι τό δείγμα μας είναι μικρό, φαίνεται α) ότι ή μητέρα είναι εκείνη που παροτρύνει περισσότερο τά παιδιά να σπουδάσουν, β) ότι οί κίνδυνοι που συνεπάγονται οί σπουδές στο έξωτερικό τή φοβίζουν λιγότερο άπ' ό,τι τό σίζυγό τής, ή ότι ή έπιθυμία τής να σπουδάσουν τά παιδιά τής είναι τόσο ώστε να φοβάται τούς κινδύνους λιγότερο.

Τρόπος έκλογής τής χώρας σπουδών

Όταν ο μελλοντικός φοιτητής και ή οικογένειά του, για τούς λόγους που είδαμε παραπάνω, άποφασίσουν να γίνουν οί σπουδές στο έξωτερικό, όφείλουν να «εκλέξουν» τή χώρα στήν όποία ο νέος θά πραγματοποιήσει τίς σπουδές του. Ο φοιτητής φροντίζει να μάθει, άν δέν γνωρίζει ήδη, σέ ποιές χώρες ή άμεση έγγραφη του παρουσιάζει τίς λιγότερες δυσκολίες. Έτσι, ένας αριθμός κρατών άπορρίπτεται (Γερμανία, Αδστρία, Έλβετία).

Στό στάδιο αυτό τής συλλογής πληροφοριών, εκτός από τίς πληροφορίες που προέρχονται από τίς έπίσημες πηγές (Υπουργεία, Πρεσβεία, Προξενεία

κτλ.) πολύ σημαντικές ἦταν καί οἱ πληροφορίες τῶν συγγενῶν ἢ φίλων πού βρίσκονταν ἤδη στό ἐξωτερικό.

Στή συνέχεια, δύο παράγοντες θά παίξουν σημαντικό ρόλο στή ἐκλογή τῆς χώρας σπουδῶν:

α) Ἡ γνώση τῆς γλώσσας.

β) Ἡ ὑπάρξη συγγενῶν ἢ φίλων πού θά βοηθήσουν τόν νέο στίς διαδικασίες ἐγγραφῆς στό πανεπιστήμιο, εὐρέσεως κατοικίας, κτλ. Γενικά, τό γεγονός ὅτι ὑπάρχουν συγγενεῖς στή ξένη χώρα, ἐμπνέει ἕνα αἰσθημα ἐμπιστοσύνης καί ἀσφάλειας τόσο σέ κείνον πού πρόκειται νά μεταναστεύσει, ὅσο καί στήν οἰκογένειά του.

Τό «πορτραῖτο» τοῦ Ἑλλήνα φοιτητῆ στό Παρίσι

Ἡ Ἑλληνας φοιτητής στό Παρίσι εἶναι ἡλικίας 20 ἕως 25 ἐτῶν καί ἄγαμος. Οἱ ἐπιστῆμες πού τόν ἐνδιαφέρουν περισσότερο εἶναι οἱ ἀνθρωπιστικές ἐπιστῆμες καί ἡ Ἀρχιτεκτονική. Οἱ γονεῖς του εἶναι ἄστοι καί μέ ὑψηλό μορφωτικό καί οικονομικό ἐπίπεδο. Παρ' ὅλο ὅτι ἀπέτυχε μία ἢ περισσότερες φορές στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις, ἦταν ἄρκετά καλός μαθητής στό γυμνάσιο. Τά μαθήματα πού τόν ἐνδιέφεραν περισσότερο κατά τή διάρκεια τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν κυρίως στίς τελευταῖες τάξεις ἐπαιζαν σημαντικό ρόλο στήν ἐκλογή τῆς ἐπιστήμης πού σπουδάζει. Ἐχει τουλάχιστον ἕνα ἀδελφό ἢ ἀδελφή πού σπουδᾶσαν ἢ σπουδάζουν στό πανεπιστήμιο. Ἐχει συγγενεῖς ἢ φίλους ἀπό τήν Ἑλλάδα πού σπουδάζουν ταυτόχρονα μέ αὐτόν στό Παρίσι. Δέν εἶναι ὑπότροφος. Ζεῖ μέ τά χρήματα (1.000 φράγκα μηνιαίως) πού τοῦ στέλνουν οἱ γονεῖς του, καί δέν ἀσκεῖ κανένα βιοποριστικό ἐπάγγελμα κατά τή διάρκεια τῶν σπουδῶν του. Κατοικεῖ μόνος σ' ἕνα δωμάτιο ἡ διαμέρισμα. Παρ' ὅλο πού ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι πολιτικά προσανατολισμένος καί παρακολουθεῖ μ' ἐνδιαφέρον τήν ἐξέλιξη τῆς πολιτικῆς καταστάσεως στήν Ἑλλάδα, ὥστόσο δέν φαίνεται νά ἀνήκει σέ κανένα κόμμα, πολιτική ὀργάνωση ἢ συνδικάτο. Ἐπιδίδει συναστροφή μέ Ἑλλήνες γιατί βρῖσκει ὅτι ἡ συνάφειά του μέ τούς Γάλλους εἶναι μᾶλλον δύσκολη λόγω διαφορᾶς στό χαρακτήρα καί στόν τρόπο σκέψεως καί κυρίως λόγω τῶν δυσκολιῶν πού συναντᾷ στή γλώσσα (τά πρῶτα τουλάχιστον χρονιά). Πιστεύει, χωρίς νά εἶναι ἄπλυτα σίγουρος, ὅτι οἱ ἐπαφές μέ Γάλλους τοῦ ἀντιθέτου φύλου εἶναι εὐκολότερες. Θά συμβούλευε ἕνα φιλικό πρόσωπο νά σπουδάσει στήν Γαλλία, γιατί στή χώρα αὐτή οἱ σπουδές εἶναι πιά ἐλεύθερες καί τό

ἐπίπεδό τους εἶναι πιά ὑψηλό ἀπό ὅ,τι στήν Ἑλλάδα. Μετά τό πέρασ τῶν σπουδῶν του σκέπτεται νά ἐπιστρέψει γιά νά ἐργασθεῖ στήν Ἑλλάδα, ἀλλά πιστεύει ὅτι ἡ κατάσταση εἶναι μᾶλλον δύσκολη ὅσον ἀφορᾷ τήν ἐξέυρεση ἐργασίας.

Τέλος, ἐνῶ φαίνεται ὅτι πιστεύει πῶς τό δίπλωμα πού θά ἀποκτήσει στή Γαλλία ἔχει μεγαλύτερη ἀξία ἀπό τό ἀντίστοιχο ἑλληνικό, δέν νομίζει ὅτι θά τοῦ ἐπιτρέψει νά κερδίσει περισσότερα χρήματα ἀπό τούς Ἑλλήνες συναδέλφους του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐκδόσεις UNESCO

- Les Annaires Statistiques 1968, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974.*
Study Abroad, 1962, 1963, 1966.
Enseignement Supérieur: tendances internationales, 1960-1970.
Statistiques des étudiants à l'étranger, 1962-1968.
Higher Education in Europe—Problems and Prospects, Second conference of Ministers of Education of European Member States: Bucarest 26 Nov.-4 Dec. 1973.
Les étudiants étrangers dans les écoles de médecine. Etude Statistique, 1974.

Ἐκδόσεις OCDE

- Enseignement et Développement, Rapport par pays, «Le projet Régional Méditerranéen-Grèce», 1965.*
L'enseignement dans les pays en voie de développement de l'OCDE (tendances et perspectives), Paris, 1974.
Les étudiants des Instituts Universitaires de Technologie en France (J. M. Lagneau, Paris, 1973).
Individual Demand for Higher Education in Greece, Salomon Wald, Athens, 1964.

Ἄλλες ἐκδόσεις καί βιβλία

- Διαμόρφωση τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας κατά τήν Τουρκοκρατίαν, τῆς Ἐλ. Κούκου, Ἀθήνα, 1971.*
Ἡ μορφολογία τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας, τοῦ Δ. Γ. Τσαούση, Ἀθήνα, 1971.
Ἀπόδημο Ἑλλῆνες, Ἐθνικό Κέντρο Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, Ἀθήνα, 1972.
Στατιστική ἀνάλυση τοῦ δυναμικοῦ τῶν μαθητῶν καί φοιτητῶν, Ἐπιτελεῖο Παιδείας, Ἀθήνα, 1971.
Στατιστικές ἐπετηρίδες.
Enquêtes sociologiques sur les émigrants grecs, τοῦ Ἡλ. Δημητρή, Ἐθνικόν Κέντρον Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, Ἀθήνα, 1971.
Δοκίμια γιά τήν ἑλληνική μετανάστευση - Δημογραφική κοινωνική καί οικονομική μελέτη, τοῦ Ν. Σ. Πολύζου.
Νεοελληνική πολιτική ἱστορία, τοῦ Γ. Κ. Κορδάτου, Ἀθήνα, 1925.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Οί Έλληνες φοιτητές του εξωτερικού: Γαλλία

Πανεπιστήμιο.....
 Γμήμα.....
 Τομέας.....
 Έτος σπουδών.....

1) Φύλο.....
 Θήλυ.....
 Άρρεν.....

2) Οικογενειακή κατάσταση
 Άνυπαντρος-η.....
 Παντρεμένος-η..... Έθνικότητας συζύγου.....
 Άλλοι.....

3) Ηλικία.....

4) Σέ τί «γυμνάσιο» φοιτούσατε τά δύο τελευταία χρόνια πριν τό άπολυτήριο;.....

Πέμπτη

Έκτη

Δημόσιο
 Ίδιωτικό
 Κλασικό
 Πρακτικό
 Έμπορικό
 Τεχνικό
 Νυχτερινό
 Βαθμός άπολυτηρίου
 Πόλη

5) Μείνατε σέ καμά τάξη στό Γυμνάσιο;
 ναι..... όχι.....
 Άν ναι, σημειώστε τίς τάξεις καί τίς φορές πού μένατε

6) Άπό τά μαθήματα πού παρακολουθούσατε στό γυμνάσιο μπορείτε νά πείτε άν όπληχαν όρισμένα πού προτιμούσατε;
 όχι.....
 ναι..... ποιά.....
 Άποδίδατε καλύτερα σ' αυτά τά μαθήματα;
 ναι..... όχι.....

7) Έχετε άδελφια;
 όχι.....
 ναι.....
 Άν ναι, νά τά άναφέρετε κατά χρονολογία γεννήσεως:
 Φύλο Ηλικία Διπλώματα Έπάγγελμα
 1
 2
 3
 4
 5
 6

8) Σημειώστε μέ όσο γίνεται μεγαλύτερη άκρίβεια τό έπάγγελμα
 του πατέρα σας.....
 της μητέρας σας.....
 Άν οί γονείς είναι συνταξιόχοι, σημειώστε τό έπάγγελμα πού έξασκοσαν πριν.
 πατέρας.....
 μητέρα.....

Διπλώματα γονέων
 Κανένα

Άπολυτήριο
 Δημοτικού

Άπολυτήριο
 Γυμνασίου

Πτυχία Άνωτ.
 Σχολών

πατέρας
 μητέρα

9) α) Οἱ γονεῖς σας κατοικοῦν σὲ πόλη πού ἔχει

πάνω ἀπὸ 100.000 κατοίκους

πάνω ἀπὸ 50.000 κατοίκους

πάνω ἀπὸ 25.000 κατοίκους

πάνω ἀπὸ 10.000 κατοίκους

πάνω ἀπὸ 1.000 κατοίκους

χωριό

β) Τελειώσατε τίς σπουδές σας στὴν πόλη (χωριό) πού κατοικοῦν οἱ γονεῖς σας;

ναὶ

ὄχι

*Ἄν ὄχι, πέστε μας γιὰ ποιούς λόγους

10) α) Τὸ μηνιαῖο εἰσόδημα τῶν γονέων σας σὲ ποιά κατηγορία ἀπὸ τίς ἀκόλουθες ἀνήκει;

κάτω ἀπὸ 5.000 δρχ.

ἀπὸ 5.000 σὲ 10.000 δρχ.

ἀπὸ 10.000 σὲ 15.000 δρχ.

ἀπὸ 15.000 σὲ 20.000 δρχ.

ἀπὸ 20.000 καὶ πάνω

β) Ἀναφέρατε τὸν ἀριθμὸ διαμερισμάτων (ἢ οἰκιῶν) πού ἀνήκουν στοὺς γονεῖς σας (διαγράψτε τὸν ἀριθμὸ πού ἀντιστοιχεῖ)

0 3

1 4

2 5

πιο πολλὰ

11) Κατοικεῖτε

Σὲ πανεπιστημιούπολη, σὲ οἰκοτροφεῖο;

Σὲ μοναχικό δωμάτιο, διαμέρισμα, ξενοδοχεῖο, πανσιόν;

Σὲ συγγενεῖς σας;

Σὲ φίλους;

12) Εἰστε ὑπότροφος;

ὄχι

ναὶ

*Ἄν ναὶ, ἀναφέρατε α) ἀπὸ ποῖο ὄργανισμὸ

β) τὸ ποσό πού σᾶς δίνουν

13) Οἱ γονεῖς σας σᾶς στέλνουν χρήματα κάθε μῆνα;

ὄχι

ναὶ

*Ἄν ναὶ, ποῖο εἶναι τὸ ποσό

14) Ἐξασκεῖτε ἐπάγγελμα στὴ Γαλλία μὲ μισθό;

ὄχι

ναὶ

*Ἄν ναὶ, τί ἐπάγγελμα εἶναι αὐτό;

Πόσες ὥρες τὴν ἐβδομάδα σᾶς ἀπασχολεῖ;

*Ἔχετε ἄδεια ἐργασίας;

ναὶ

ὄχι

15) Ἀνήκετε:

Σὲ κάποια συνδικαλιστικὴ ὀργάνωση

Σὲ πολιτικὸ κόμμα

Σὲ πολιτικὴ ὀμάδα

Σὲ ἄλλο ὄργανισμὸ ἢ ὀμάδα (ἀθλητικὸ club ἢ χορωδία)

*Ἄν ναὶ, ἀναφέρατε

16) Σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ πολιτικὴ ἐξέλιξη στὴν Ἑλλάδα;

ὄχι

ναὶ

17) Ἔχετε κάποια πολιτικὴ τοποθέτηση;

ναὶ

ὄχι

18) Διαβάζετε τον ελληνικό τύπο (έφημερίδες, περιοδικά);
 ποτέ
 ποτέ-πότε
 συχνά

19) Τι είδους άρθρα σας ενδιαφέρουν ιδιαίτερα στον τύπο;
 Πολιτικού περιεχομένου
 Οικονομικού περιεχομένου
 Κοινωνικού περιεχομένου
 Τεχνικά και επιστημονικά
 Πολιτιστικά
 Σπόρ
 Διάφορα
 Κανένα

20) Σε ποιά ηλικία πήρατε την απόφαση να κάνετε ανώτερες σπουδές;
 Πρίν την 5η
 Μετά την 5η
 *Αφού τελειώσατε το γυμνάσιο
 (αναφέρατε πόσα χρόνια μετά το τέλος των γυμνασιακών σπουδών σας.....)

21) Σε ποιά χρονική περίοδο αποφασίσατε να σπουδάσετε στο εξωτερικό;
 Πρίν την 5η
 Μετά την 5η
 Μετά το τέλος των γυμνασιακών σπουδών
 (αναφέρατε πόσα χρόνια μετά το τέλος των γυμνασιακών σπουδών.....)

22) Δόσατε εισαγωγικές εξετάσεις στο ελληνικό πανεπιστήμιο;
 όχι
 ναι
 *Αν ναι, αναφέρατε α) πόσες φορές.....
 β) μέ επιτυχία; ναι/όχι

23) Σε περίπτωση που επιτυγχάνατε στο ελληνικό πανεπιστήμιο, θά είχατε προτιμήσει να σπουδάσετε στο εξωτερικό;
 όχι
 ναι
 *Αν ναι, αναφέρατε τούς λόγους.....

24) Γιατί ήρθατε στη Γαλλία;

25) Έχετε συγγενείς ή φίλους που σπουδάζουν ή σπούδασαν σε ανώτατα ιδρύματα στο εξωτερικό;
 *Αν ναι, σημειώσατε
 (διαγράψοντάς)
 Ποι πήραν τό πατέρας μητέρα αδελφός αδελφή κοντινός
 δίπλωμά τους; συγγενής φίλος
 *Αν δεν έχουν
 ακόμα τελειώσει
 *Αν εγκατέλειψαν
 τις σπουδές τους.....
 Σε ποιά χώρα.....

26) Πώς αντιμετώπισαν οι γονείς σας τά σχέδια σας για ανώτατες σπουδές;
 πατέρας μητέρα
 Σας τόνωσαν το ήθικό
 Ήταν αδιάφοροι
 Δεν συμφώνησαν.....

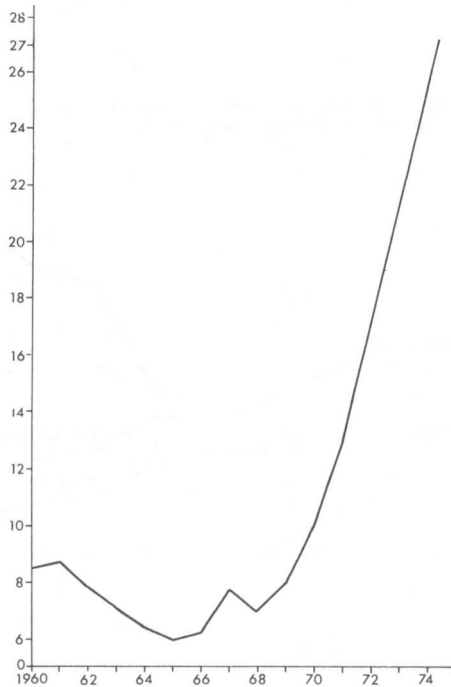
27) Οι γονείς σας πώς αντιμετώπισαν την απόφασή σας να σπουδάσετε στο εξωτερικό;
 πατέρας μητέρα
 Σας βοήθησαν
 Ήταν αδιάφοροι
 Δεν συμφώνησαν.....

28) Έχετε πάρει τό baccalauréat εδώ και ένα ή περισσότερα χρόνια;
 α) Μπορείτε να αναφέρατε τί κάνατε άφ'ότου τό πήρατε μέχρι να έγγραφείτε στο πανεπιστήμιο που φοιτάτε σήμερα:
 - Σπουδές (ποιές)
 - Στρατιωτική θητεία
 - Μισθωτή εργασία (ποιά)

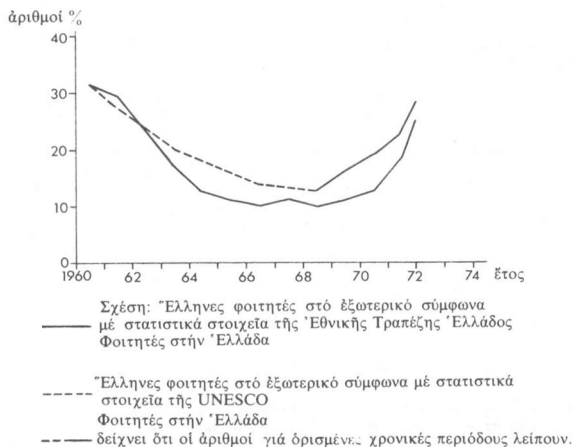
- Παραμονή σέ ἄλλη χώρα (ποιά)
καὶ γιὰ ποιό λόγο.....
- β) Ἄν δέν τελειώσατε κάποιες σπουδές, γιὰ ποιούς λόγους τὶς ἐγκαταλείψατε καὶ μετὰ ἀπὸ πόσο χρόνο ἀφ' οὗ εἶχατε ἀρχίσει
.....
- 29) Σέ ποιό βαθμὸ οἱ παρακάτω λόγοι ἐπηρεάσαν τὴν ἀπόφασή σας νὰ σπουδάσετε στὴ Γαλλία;
Πολύ Λίγο Καθόλου
- Γνώση τῆς γλώσσας.....
- Ἐπειδὴ δέν ὑπῆρχαν
εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις.....
- Τό γόητρο τοῦ γαλλικοῦ
πανεπιστημίου.....
- Γιατί στὸ ἐξωτερικὸ ἦσατε μακριὰ ἀπὸ τὴν οἰκογένειά σας καὶ κατὰ συνέπεια πιὸ ἐλεύθεροι.....
-
- Γιατί δέν μπορούσατε νὰ σπουδάσετε στὴν Ἑλλάδα. Ἄν ναι, ἀναφέρατε τοὺς λόγους (ἂν θέλετε).....
- Γιατί δέν μπορούσατε νὰ πάτε σέ ἄλλη χώρα. Ἄν ναι, ἀναφέρατε τοὺς λόγους.....
- Ἄλλοι λόγοι, ποιοί:.....
- 30) Ἐπιδιώκετε ἐπαφές μὲ ἄλλους Ἑλλήνες;
ὄχι.....
ναί.....
ὄχι ἰδιαίτερα.....
- 31) Οἱ ἐπαφές σας μὲ τοὺς Γάλλους εἶναι
εὐκόλες..... γιατί.....
δύσκολες..... γιατί.....
Νομίζετε ὅτι οἱ σχέσεις εἶναι εὐκολότερες ἀνάμεσα σέ ἀντίθετα φύλα; ναί..... ὄχι.....
- 32) Στὴν εἰδικότητα καὶ τὸν κλάδο ποὺ διαλέξατε πῶς παρουσιάζεται ἡ δυνατότητα νὰ βρεθεῖ δουλειά
Στὴν Ἑλλάδα Στὴ Γαλλία
- Πολύ ἱκανοποιητικὴ.....
- Ἰκανοποιητικὴ.....
- Λίγο ἱκανοποιητικὴ.....
- Δέν ξέρω.....
- 33) Παρακολουθεῖτε τὰ μαθήματα στὸ πανεπιστήμιό σας;
Παραδόσεις Φροντιστήρια
- Συχνά.....
- Πότε - πότε.....
- Σπάνια.....
- Καθόλου.....
Ἄν δέν παρακολουθεῖτε συχνὰ τὰ μαθήματα, ἀναφέρατε γιατί.....
- Ἐχετε προβλήματα γλώσσας.....
- Βρίσκετε τὰ μαθήματα χωρὶς ἐνδιαφέρον.....
- Δέν ἔχετε καιρὸ νὰ ἀσχοληθεῖτε μὲ τὰ μαθήματά σας γιατί ἐργάζεσθε.....
- Ἄλλοι λόγοι.....
- 34) Παίρνετε μέρος στὶς ἐξετάσεις;
ὄχι..... γιατί.....
ναί.....
Ἄν ναι, ἀναφέρατε τὰ ἀποτελέσματα.....
- καλὰ.....
- μέτρια.....
- ἄσχημα.....
- 35) Μετὰ τὴ δική σας ἐμπειρία τὸν σπουδῶν στὴ Γαλλία θὰ συνιστοῦσατε σέ ἓνα φίλο σας νὰ σπουδάσει κι αὐτὸς στὴ Γαλλία;
ναί.....
ὄχι.....
γιατί.....
- 36) Τί σκοπεῖτε νὰ κάνετε ἀμέσως μόλις τελειώσετε τὶς σπουδές σας;
Νὰ ἐξασκηθεῖτε Στὴν Ἑλλάδα Στὴ Γαλλία Ἄλλου
ἐπάγγελμα.....
- Νὰ ἐργασθεῖτε
στὴν οἰκογενειακὴ ἐπιχείρηση.....

- Νά συνεχίσετε τίς σπουδές σας
 - Δέν έχω άποφασίσει άκόμα
- 37) Έάν σκέπτεσθε νά έργασθείτε στην Έλλάδα μέ τό γαλλικό σας δίπλωμα έλπίζετε ότι θά κερδίζετε περισσότερα χρήματα από ό,τι άν είχατε σπουδάσει κάτι παρόμοιο στην Έλλάδα;
- όχι
- νάι
- γιατί
- 38) Πώς κρίνετε τό γαλλικό σας δίπλωμα σέ σχέση μέ τό αντίστοιχό του έλληνικό;
- Καλύτερο
- Χειρότερο
- Ίσο
- Δέν ξέρω

ΣΧΗΜΑ Ι. Αριθμός κατά χιλιάδες τών Έλλήνων φοιτητών πού σπουδάζουν στό εξωτερικό (σέ απόλυτους αριθμούς)

ΣΧΗΜΑ Π. Σχέση Έλλήνων φοιτητών στο εξωτερικό και φοιτητών στην Ελλάδα, 1960-74

ΣΧΗΜΑ ΙΙΙ. Αριθμοί που παρατηρούνται στις τρεις χώρες που υπέστησαν τις πιο σπουδαίες αλλαγές επί %

